Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2020 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 29 octombrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

SALUT FRĂŢESC GLORIOSULUI COMSOMOL!

SE ÎMPLINESC 37 DE ANI de la crearea gloriosului Comsomol leninist, detaşamentul de frunte al tineretului sovietic, ajutorul credincios şi rezerva de luptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Intreaga viaţă a Comsomolului leninist este indisolubil legată de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care a creat, a educat şi a călit prima organizaţie comunistă a tineretului din lume. Succesele Comsomolului, marile lui realizări se datoresc conducerii de către înţeleptul partid al comuniştilor.

Uniunea Tineretului Comunist-Leninist a slujit cu credinţă, de-a lungul întregii sale istorii, cauza nobilă a comunismului, cîştigînd astfel dragostea şi stima întregului popor sovietic şi a oamenilor muncii de pretutindeni.

In anii furtunoşi ai războiului civil şi ai luptei împotriva intervenţioniştilor străini, zeci de mii de comsomolişti au plecat în cîmpul de luptă să apere cuceririle marelui Octombrie. Acesta a fost primul act de credinţă al Comsomolului faţă de Patria Sovietică.

După lichidarea intervenţiei şi terminarea războiului civil, Comsomolul a participat activ, sub conducerea P.C.U.S., la refacerea economiei naţionale distruse de război.

Ţara Sovietelor se afla în pragul unor mari prefaceri istorice. Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a început traducerea în viaţă a planului leninist de construire a socialismului. In opera de industrializare a ţării şi de transformare pe baze socialiste a agriculturii, în lupta pentru făurirea unei culturi noi, pentru dezvoltarea şi întărirea statului sovietic, Partidul Comunist a avut un ajutor de nădejde — tînăra gardă comsomolistă. Iar atunci cînd hitleriştii au invadat Ţara Sovietelor întrerupînd munca paşnică a poporului sovietic, milioane de comsomolişti, băieţi şi fete, s-au înrolat în Armata Sovietică şi în detaşamentele de partizani, luptînd cu arma în mînă împotriva cotropitorilor fascişti.

După terminarea victorioasă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poporul sovietic a trecut din nou la munca paşnică, la îndeplinirea planurilor grandioase ale construcţiei comunismului. Trebuiau vindecate rănile provocate de război, trebuia atins nivelul dinainte de război al industriei şi agriculturii — iar apoi trebuia depăşit acest nivel.

Comsomolul a participat activ la îndeplinirea planurilor cincinale de după război, călăuzind elanul şi energia tineretului spre rezolvarea sarcinilor construirii comunismului.

Principala sarcină încredinţată de partid Comsomolului este educaţia comunistă a tineretului. Sub conducerea Partidului Comunist, Comsomolul desfăşoară o intensă activitate educativă, îmbinînd munca şi învăţătura tineretului cu sarcinile practice ale construirii comunismului.

Comsomolul este iniţiatorul unor mari acţiuni patriotice. Continuînd tradiţiile tinerilor constructori ai Uzinei de tractoare din Stalingrad şi ai oraşului Comsomolsk de pe Amur, zeci de mii de comsomolişti au plecat pe marile şantiere de pe Volga şi Nipru, precum şi la desţelenirea pămînturilor virgine şi înţelenite din Siberia şi Kazahstan.

Organizaţiile comsomoliste din industrie şi agricultură aduc o contribuţie importantă la ridicarea productivităţii muncii, la introducerea şi folosirea tehnicii noi şi a metodelor înaintate de muncă, la buna gospodărire a întreprinderilor şi a colhozurilor.

Sub conducerea P.C.U.S., Comsomolul se ocupă permanent de educarea marxist-leninistă a tineretului, de ridicarea nivelului său profesional, de pregătirea tinerilor specialişti pentru toate ramurile economiei şi culturii. Activitatea cultural-artistică şi sportivă, organizarea distracţiei tineretului stau permanent în atenţia organizaţiilor de Comsomol.

Minunatele condiţii de viaţă, de muncă, de învăţătură, create de Statul Sovietic asigură dezvoltarea multilaterală, nestăvilită a aptitudinilor tineretului. An de an creşte nivelul de trai material şi cultural al poporului sovietic. Acesta e rezultatul politicii înţelepte a P.C.U.S., rodul muncii harnice a poporului. Comsomolul ajută tinerilor să-şi găsească rostul în viaţă, să-şi ocupe locul în construcţia propriei lor fericiri, să-şi fructifice aptitudinile, talentele. Tocmai de aceea se simte fiecare tînăr sovietic atît de legat de Comsomol.

Drumul glorios al Comsomolului leninist, exemplul său în slujirea cauzei păcii şi socialismului sînt pildă comuniştilor de tineret, pentru toţi tinerii progresişti din lume. Experienţa lui bogată a devenit de mult un bun al nostru, al tuturor.

Uniunea Tineretului Muncitor, creată şi educată de P.M.R., se străduieşte să devină un demn tovarăş de luptă al Comsomolului folosind experienţa lui în întreaga sa activitate. Această experienţă ne ajută să rezolvăm sarcinile complexe ale educării în spirit comunist a tinerei noastre generaţii, să organizăm munca, învăţătura, distracţia tineretului.

Urmînd pilda comsomoliştilor, numeroşi utemişti şi tineri s-au îndreptat spre şantierele tineretului de la Cerna-Jiu, Ozana-Cracău.

După experienţa Comsomolului au fost create în ţara noastră numeroase brigăzi de tineret şi posturi utemiste de control — forme specifice de organizare a tineretului în producţie — care aduc o importantă contribuţie la îndeplinirea planurilor de producţie.

Organizaţiile U.T.M. folosesc experienţa organizaţiilor U.T.C.L. şi în calificarea profesională a tineretului, organizînd schimburi de experienţă cu fruntaşii în producţie, cursuri de minim tehnic pentru tinerii muncitori, calificarea la locul de muncă a tineretului.

Pilda comsomoliştilor este imbold şi pentru utemiştii din satele patriei noastre în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. An de an tot mai mulţi tineri ţărani muncitori, alături de părinţii lor, păşesc pe drumul nou al agriculturii socialiste. Utemiştii de la sate, sub îndrumarea comuniştilor, popularizează în rîndul ţăranilor muncitori succesele colhozurilor din U.R.S.S. precum şi ale gospodăriilor noastre colective, convingînd oamenii muncii de la sate de superioritatea lucrării pămîntului în comun şi cu mijloace mecanizate. In regiunea Craiova, de pildă, anul acesta au intrat în gospodăriile colective şi în întovărăşiri peste 800 tineri; din iniţiativa organizaţiilor U.T.M. s-au creat în această regiune 15 noi întovărăşiri.

Iniţiativele comsomoliste sînt aplicate în tot mai largă măsură şi de către brigăzile de tractorişti din S.M.T. şi G.A.S.

Invăţînd din munca organizaţiilor comsomoliste, a activiştilor de Comsomol, organizaţiile U.T.M. pătrund tot mai adînc în viaţa întreprinderii sau a satului lor, luptă pentru promovarea experienţei înaintate în rîndul tineretului.

Experienţa organizaţiilor de Comsomol în organizarea învăţămîntului politic, a muncii culturale şi sportive ajută organizaţiilor U.T.M. să ridice conştiinţa politică şi nivelul cultural al tineretului nostru, să sădească în el trăsături morale comuniste.

Comsomolul leninist a străbătut un drum lung, a trecut multe obstacole, a învins multe greutăţi. El a învins pentru că paşii lui au fost călăuziţi de înţeleptul partid al comuniştilor. Aceasta e învăţătura pe care noi, utemiştii, ne-o însuşim în primul rînd din experienţa Comsomolului. Numai sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn am putut obţine succesele noastre. De aceea, noi păzim ca lumina ochilor, aşa cum l-au păzit comsomoliştii, principiul de neclintit al conducerii de către partid!

Acum, la aniversarea fratelui nostru mai mare — Comsomolul leninist — gîndurile noastre se îndreaptă spre voi, tineri ai Ţării Sovietelor. Vă urăm să păşiţi, sub stindardul gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, spre noi victorii în construirea comunismului.

Noi antibiotice

In curînd, fabrica de penicilină din Moldova, unul din vlăstarele primului nostru cincinal, va începe să producă. Pentru ca activitatea colectivului de aici să dea încă de la început roade cît mai bune, Institutul de cercetări antibiotice al Ministerului Industriei Chimice a elaborat şi pus la punct procesul tehnologic de fabricaţie a penicilinei, precum şi o serie de metode de analiză şi control a materiilor prime, a produselor intermediare şi finite.

Paralel cu preocupările pentru punerea la punct a procesului de fabricaţie a penicilinei, cercetătorii institutului au studiat metoda de obţinere şi au elaborat procesul tehnologic de fabricaţie a „procain-penicilinei", medicament utilizat pe cale bucală.

In prezent, cercetătorii din cadrul institutului lucrează la definitivarea procesului de fabricaţie al „dipenicilinei" (antibiotic cu un efect mult mai mare decît al penicilinei) şi studiază obţinerea „pneumo-penicilinei", medicament eficace în tratamentul bolilor pulmonare netuberculoase. De asemenea, se fac cercetări pentru obţinerea vitaminei B 12 şi a penicilinei V.

Pentru anul viitor, colectivul institutului şi-a propus să facă studii în vederea stabilirii procedeelor de fabricaţie a unor antibiotice folosite în tratamentul bolilor provocate de virusuri şi cancer, precum şi pentru obţinerea „tetracilinei" şi a altor produse. Antibioticele realizate în laboratoarele institutului vor fi introduse treptat în fabricaţie la noua fabrică din Moldova.

(Agerpres)

În cinstea Congresului partidului

Fruntaşi la însămînţări

PITEŞTI (de la corespondentul nostru). In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Piteşti desfăşoară tot mai larg întrecerea socialistă şi patriotică în vederea terminării în cît mai scurt timp a muncilor agricole de toamnă.

In executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din această perioadă, ei acordă o atenţie deosebită succesului însămînţărilor. Experienţa fruntaşilor recoltelor bogate le-a dovedit, în mod neîndoios, că executarea însămînţărilor în timpul prielnic aşa cum cere agrotehnica, asigură obţinerea unor recolte sporite la hectar. Şi pentru că sînt hotărîţi ca, în anul viitor, să smulgă pămîntului recolte şi mai bogate, ţăranii muncitori de pe ogoarele regiunii depun eforturi sporite pentru a executa însămînţările în cît mai bune condiţiuni agrotehnice.

Recoltele frumoase de grîu obţinute în vara aceasta de către ţăranii muncitori din raionul Topoloveni i-au convins, odată mai mult, de importanţa respectării cerinţelor agrotehnicii la însămînţări.

Munca politică desfăşurată în rîndurile ţăranilor muncitori din raion cît şi desfăşurarea tot mai largă a întrecerii socialiste şi patriotice în scopul executării la timp a însămînţărilor au dat roade frumoase. Ţăranii muncitori, tineri şi vîrstnici, în frunte cu comuniştii au folosit din plin timpul prielnic de muncă, întreaga capacitate de lucru a atelajelor, iar munca lor însufleţită a fost răsplătită de succesul obţinut. Ei au reuşit ca, pînă în seara zilei de 27 octombrie, să termine — primii pe regiune — însămînţările de toamnă.

Şi totuşi în raion se mai însămînţează încă. Se însămînţează însă alte suprafeţe, în afara celor planificate. De asemenea în raion se desfăşoară, din zi în zi mai intens, arăturile adînci de toamnă pentru însămînţările din primăvara anului viitor.

★

Una din comunele fruntaşe în executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole de toamnă este şi comuna Dienci din raionul Drăgăşani.

Experienţa lucrărilor agricole din primăvara şi vara acestui an le-a dovedit şi mai mult ţăranilor muncitori că atunci cînd îşi organizează munca după sfaturile tehnicienilor pot termina la vreme lucrările agricole. In toamna aceasta, ţăranii muncitori s-au angajat ca, în cinstea Congresului al II-lea al partidului, să termine cei dintîi pe raion însămînţările de toamnă. Printre primii care au trecut la îndeplinirea angajamentului au fost utemiştii Iancu Militaru şi ţăranii muncitori Marin Gh. Roşu, Tudor Urs, Constantin Bănuţă şi Ion Cîrstea.

Folosind fiecare zi şi ceas bun de lucru şi ajutîndu-se între ei, ţăranii muncitori şi-au îndeplinit cu mult înainte angajamentul luat. In seara zilei de 24 octombrie, şeful punctului agricol din care face parte comuna Dienci a făcut cunoscut secţiei agricole a sfatului popular raional că ţăranii muncitori din comună, desfăşurînd întrecerea patriotică pornită în cinstea Congresului partidului, au terminat însămînţările de toamnă.

Oamenii muncii dezbat cifrele de control ale planului pe 1956

La întreprinderea „Clement Gottwald"

Ca adevăraţi gospodari şi stăpîni ai întreprinderii, muncitorii, inginerii, tehnicienii şi funcţionarii fabricii de maşini şi aparataj electric „Clement Gottwald" discută cu interes programul de producţie pentru anul viitor. In discutarea cifrelor de control ei pornesc de la realizările obţinute în anii primului cincinal, ale cărui prevederi au fost realizate încă din luna decembrie anul trecut, de la experienţa bogată căpătată în construcţia motoarelor şi aparatajelor electrice, în organizarea producţiei şi folosirea utilajului.

După ce fiecare sector a discutat amănunţit programul de producţie ce-i revine pentru anul viitor, conducerea întreprinderii a organizat o şedinţă lărgită de producţie în care au fost analizate capitolele şi indicii planului pe anul 1956. In anul viitor, întreprinderea „Clement Gottwald" îşi propune să realizeze o producţie care să depăşească cu 35 la sută pe cea realizată în acest an. Producţia de motoare electrice va creşte cu 45 la sută, iar cea de generatori cu 30 la sută faţă de realizările anului acesta.

Sporuri importante de producţie au fost prevăzute la frigidere electrice, utilaje electrice, la ferăstraie electrice forestiere, la motoare pentru tramvaie. Printre noile produse electrotehnice de mare importanţă care urmează să fie realizate în anul viitor sînt: grupuri de 8000 de herţi, motoare cu curent continuu pentru construcţii navale, grupuri de sudură de 500 A, polizoare şi vibratoare de beton de 200 herţi.

O deosebită atenţie s-a acordat problemelor productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost.

Muncitorii au în faţă sarcina ca planul mărit al anului viitor să fie realizat pe aceeaşi suprafaţă de producţie şi cu mijloacele tehnice existente. Muncitorii fruntaşi Nicolae Tone, Ion Melnic, Niculae Giurea şi alţi muncitori şi tehnicieni de frunte au indicat în consfătuire căi practice pentru înfăptuirea acestei hotărîri.

La fabrica de ciment „Bucureşti"

Colectivul fabricii de ciment „Bucureşti", care şi-a îndeplinit sarcinile de plan în ziua de 17 octombrie, s-a întrunit ieri într-o şedinţă lărgită pentru a discuta cifrele de plan pe anul 1956.

In ultimul an al cincinalului, colectivul fabricii de ciment „Bucureşti" a realizat un produs nou: blocuri de beton prefabricate, care înlocuiesc cărămizile roşii. Pînă la sfîrşitul anului, fabrica va produce un nou material pentru asfaltarea şoselelor. Faţă de anul 1950 în acest an producţia a crescut cu 11,7 la sută, iar productivitatea muncii cu 9,9 la sută. Indicele de utilizare a morilor de făină a crescut cu 7,8 la sută, a cuptoarelor în medie cu 5 la sută, a morilor de ciment cu 2 la sută.

Pornind de la aceste realizări muncitorii, inginerii şi tehnicienii fabricii de ciment au în faţă sarcina ca în anul 1956 să mărească producţia de ciment cu 5 la sută, cea de klinker cu 8,7 la sută, iar productivitatea muncii cu 27 la sută.

Pentru asigurarea creşterii producţiei şi a productivităţii muncii, conducerea fabricii s-a angajat să asigure descărcarea mecanică a pietrei de calcar, darea în exploatare a compresorului de 10 m. c. pentru omogenizarea făinii, montarea unui troliu de o capacitate mare la linia a 2-a de ciment pentru mecanizarea manipulării vagoanelor şi alte măsuri tehnico-organizatorice.

Din mijlocul celor prezenţi s-au ridicat muncitori, ingineri şi tehnicieni, care au întărit angajamentele colectivului cu noi angajamente personale.

(Agerpres)

Angajamentele tinerilor din Oraşul Stalin...

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru). — In sala de festivităţi a Sfatului Popular al Oraşului Stalin a avut loc o adunare organizată de comitetul orăşenesc U.T.M., la care au participat secretarii organizaţiilor U.T.M., responsabilii de brigăzi şi tineri fruntaşi în producţie din oraş.

In cadrul acestei adunări s-a desfăşurat un schimb de păreri pe baza căruia reprezentanţii tinerilor muncitori care lucrează în întreprinderile din Oraşul Stalin şi-au luat angajamente importante, în întîmpinarea celui de al doilea Congres al partidului.

Astfel în numele tinerilor constructori de tractoare, tovarăşul Vasile Prisecaru a spus printre altele că tinerii de la uzinele de tractoare „Ernst Thällman" vor colecta pînă la 23 decembrie 10 vagoane fier vechi şi vor realiza economii la materiale şi scule. De asemenea, peste 1000 de tineri de la această mare întreprindere vor participa la acţiunea de înfrumuseţare a oraşului.

Angajamente frumoase şi-au luat şi tinerii constructori de autocamioane de la uzinele „Steagul Roşu". Ei au hotărît ca pînă la 23 decembrie să realizeze economii în valoare de 200.000 lei şi să colecteze 15 vagoane fier vechi.

Au fost luate numeroase alte angajamente. Totalizîndu-se angajamentele luate a rezultat că tinerii din Oraşul Stalin vor realiza în cinstea Congresului partidului economii în valoare de 2.000.000 lei şi vor colecta 70 vagoane fier vechi.

... şi primele realizări

In sectorul utilaj-motoare de la uzinele de tractoare „Ernst Thällman", tabela întrecerii socialiste indică tot mai mulţi strungari, frezori şi găuritori care se întrec în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al doilea Congres al partidului. De curînd pe tabelă, a apărut un nou calificativ: „rebut zero".

Printre tinerii care nu mai dau de loc rebuturi se numără şi strungarii Ervin Wagner şi Rudolf Gottschling care-şi realizează planul în proporţie de 200—250 la sută, frezorii Gheorghe Boieru, Dumitru Coman, Bela Toth şi găuritorii Andrei Konnerth, Ion Alexandru şi Vasile Bercaru care au realizat pînă în prezent cîte o normă şi jumătate şi chiar cîte două norme lunare.

7.472.143 lei acumulări peste plan

Dintr-un oraş moldovean au pornit zilele acestea spre Capitală mai multe telegrame. Toate aveau acelaşi conţinut, dar plecau la adrese diferite: C.C. al P.M.R., Consiliul de Miniştri, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, C.C. al U.T.M.

Textul lor era: „Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari ai fabricii de rulmenţi din Moldova, raportează că în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al doilea Congres al partidului şi-a îndeplinit angajamentul luat de a da pînă la 23 decembrie acumulări socialiste peste plan în valoare de 7.000.000 lei. Cu scrisoarea de virament nr. 56 din 27 octombrie a.c., s-a vărsat la Banca R.P.R. suma de 7.472.143 lei".

Intrecerea socialistă a cuprins în această perioadă aproape toţi muncitorii fabricii. S-au luat de asemenea o serie de măsuri tehnico-organizatorice care au dat un caracter ritmic muncii. Strîngerea pneumatică a pieselor la secţia strungărie, a făcut să crească productivitatea muncii cu peste 32 la sută. Presarea rolelor după tehnologia sovietică s-a executat pentru prima oară în ţara noastră. La această operaţie productivitatea muncii a crescut cu 1000 la sută.

Ca urmare a acestora începînd din 26 octombrie, fabrica de rulmenţi din Moldova produce rulmenţi în contul zilei de 20 noiembrie.

Totalizîndu-se acumulările socialiste date peste plan pînă în prezent, ele se ridică la suma de 14.572.382 lei.

Record pe regiune

PLOEŞTI. — (de la corespondentul nostru). Cine nu admiră calitatea strugurilor de masă ori vinul înfundat din Valea Călugărească şi cui nu-i sînt cunoscute podgoriile bogate ale gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu"? Succesele harnicilor muncitori de aici sînt şi ele cunoscute de mulţi. In anul trecut, pentru că au obţinut o producţie de struguri sporită, munca lor a fost răsplătită — pe lîngă salarii — cu o sumă importantă de bani pentru premii şi cu un turism „Pobeda". Iată că de atunci a mai trecut un an de zile. Au sosit şi zilele cele mai plăcute pentru ei — zilele culesului. Anul trecut producţia medie planificată la hectar a fost depăşită cu pînă la 3000 kg. struguri. Metodele noi folosite anul acesta în vii au adus adevărate surprize. Cele 200 vagoane struguri de vin şi 45 vagoane struguri de masă culese pînă în prezent vădesc o producţie — pe multe parcele — de la 6000 la 8000 kilograme struguri la hectar, iar în unele parcele — de la 8000 la 12.000 kg. struguri la hectar. Echipele lui Achim Nicolae, Dumitru St. Dumitru şi Ion Constantin, din brigada lui Cristodor Bordeianu, au doborît recordul — deocamdată pe regiune — obţinînd peste 20.000 kg. struguri la hectar.

Recolte de 16.000 pînă la 20.000 kg. struguri la hectar au obţinut şi brigadierii utemişti Nicolae Vasilescu, Gheorghe Ionescu de la secţia Urlaţi şi utemista Elena Vasilescu, şefă de echipă.

Acum culesul strugurilor este în toi. Muncitorii gospodăriei, tineri şi vîrstnici, lucrează cu hărnicie pentru ca, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului să obţină succese cît mai frumoase în această muncă, să termine cît mai degrabă culesul strugurilor. Pe drumurile de acces din parcelele de vii întîlneşti fete şi băieţi cîntînd, purtînd pe braţe coşuri şi lăzi pline cu struguri. Zilnic tinerii din secţia Valea Largă, de care răspunde tehnicianul Petre Greceanu, recoltează 5—6 vagoane de struguri. Ei sînt fruntaşi pe gospodărie, au recoltat peste 50 vagoane de struguri.

Pe dealurile gospodăriei de stat „Tudor Vladimirescu" din Valea Călugărească e numai cîntec şi veselie. E doar timpul culesului de struguri.

DUPĂ METODA GRAFICULUI ORAR

Observaţi? Ambele panouri au cîteva becuri aprinse. In plus, la primul panou (cel din stînga) becul aflat la partea de sus e aprins. Inţelegeţi şi voi, desigur, că aici se lucrează după metoda graficului orar a Valentinei Hrisanova, creată de aceasta pe cînd era o tînără comsomolistă, şefă de echipă la o fabrică de becuri şi lămpi de radio din Moscova.

Numeroşi tineri ai fabricii de confecţii „Gh. Gheorghiu Dej" din Capitală au făcut cunoştinţă cu această metodă. Constituiţi pe brigăzi şi aplicînd cu succes metoda graficului orar, precum şi alte metode înaintate, ca metoda Ciutchih, metoda Voroşin, metoda Jandarova, ei au obţinut succese importante în îmbunătăţirea calităţii confecţiilor, în realizarea ritmică a planului şi depăşirea lui.

Astfel, în luna septembrie, planul global al întreprinderii a fost realizat în proporţie de 106,16 la sută. Centrul de proiectări de modele a pregătit numeroase modele noi. Numai în cursul acestui an, au fost executate 319 modele noi, iar de curînd, în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a Congresului partidului au fost date în fabricaţie alte 32 modele noi.

Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu Dej" este o însemnată realizare a regimului nostru, construită după ultimul cuvînt al tehnicii şi înzestrată cu utilaj modern.

Ştiţi în cît timp execută un palton de damă brigada nr. 154 condusă de tînărul Şerbu Mircea? In numai 3 minute şi 30 secunde. Brigada numără 70 de tineri şi lucrează în bandă.

N-a fost de la început aşa. Cu cîtva timp în urmă un palton de damă cerea brigăzii 7 minute. Pentru reducerea acestui timp la jumătate, a fost nevoie de o acumulare treptată de cunoştinţe şi de însuşirea unor noi metode de muncă pe care brigada le aplică astăzi cu succes. Astfel, în afara metodelor Voroşin, Ciutchih, Jandarova, brigada aplică metoda graficului orar.

Deseori munca brigăzii nu avea un caracter ritmic. In prima parte a zilei munca se desfăşura lent — iar spre sfîrşitul zilei, pentru a se realiza sarcinile de plan, brigada „dădea asaltul". In acest fel era compromisă adesea calitatea confecţiilor.

După ce tînărul Şerbu Mircea, responsabilul brigăzii, şi-a însuşit metoda graficului orar, el a avut o consfătuire cu brigada în care a expus minuţios metoda. Elementele principale necesare lucrului după metoda graficului orar, ca defalcarea planului zilnic al secţiei pe fiecare schimb, maşină şi om în parte, precum şi cunoaşterea de către fiecare tînăr a sarcinilor ce-i revin zilnic din plan, au început să fie din acea zi aplicate în practică.

Aşa a început brigada nr. 154 să lucreze după metoda Valentinei Hrisanova. Fiindcă programul zilnic al fiecărui muncitor se împarte în 8 părţi egale pentru fiecare oră Valentina Hrisanova a construit un grafic care, cu ajutorul unor becuri electrice, indică realizarea orară a sarcinii. Graficul are 8 becuri, după numărul orelor de muncă, plus unul, aşezat în partea de sus a panoului. Acest bec este aprins tot timpul cît brigada lucrează peste plan. In timpul desfăşurării producţiei, responsabilul brigăzii controlează orar la fiecare muncitor în parte felul cum şi-a realizat sarcina şi compară producţia realizată cu sarcinile ce revin brigăzii.

Metoda graficului orar semnalează din vreme dificultăţile întîmpinate în timpul desfăşurării lucrului şi dă putinţa luării unor măsuri practice pentru înlăturarea lor.

Aplicînd cu succes metoda graficului orar brigada tînărului Şerbu Mircea a devenit în scurt timp fruntaşă pe întreprindere, iar acum deţine titlul de brigadă fruntaşă în cadrul raionului „Gh. Gheorghiu-Dej".

Angajamentul brigăzii, ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a Congresului partidului să dea peste plan 300 bucăţi confecţii a fost de pe acum realizat.

Membrii brigăzii, tineri entuziaşti, sînt animaţi de dorinţa de a da neîncetat confecţii trainice şi frumoase, care să satisfacă cerinţele consumatorilor.

GH. CIRSTEA

CARACTER de COMSOMOLIST

Pagină trimisă redacției noastre de ziarul „Komsomolskaia Pravda"

Stațiunea de ameliorare a pășunilor Halturinskaia este pentru a doua oară participantă la Expoziția Agricolă Unională. Lucrătorii acestei stațiuni au reușit să transforme mlaștinile străvechi de la Ceaskovo. Este suficient de spus că numai colhozul „Poleakovsk" strînge de aici cu ajutorul mecanizatorilor pînă la două mii de chintale de fîn excelent pe an.

Pe mlaștini lucrează zeci de excavatoare, buldozere, pluguri speciale și alte mașini.

Pe unul din buldozere muncește tractoristul Veniamin Kazakovțev. Încă de la sfîrșitul lunii august el și-a îndeplinit planul, lucrînd cu mașina sa două mii de hectare.

În fotografie: *tractoristul fruntaș V Kazakovțev.*

Foto: N. ȘILOVA

Au invins focul

Iată ce s-a întîmplat de curînd în orașul Bobruisk. La întretăierea străzilor Pușkin și Karl Marx un camion s-a ciocnit cu o cisternă de benzină. Combustibilul a luat foc imediat. Focul a început să amenințe clădirile din jur, printre care și școala nr. 10.

În acest timp în școală se desfășurau lecțiile. Observînd focul, elevii Igor Zolotuhin, Mihail Arseniev, Ghennadi Postușonok, Anatoli Kovalenko și Vladimir Vajnik au alergat în stradă și au început să acopere locul periculos cu nisip și pămînt. În felul acesta incendiul a fost lichidat înainte de venirea mașinilor speciale. Școala și alte clădiri nu au fost atinse de foc.

Pentru fapta lor curajoasă, elevii care au stins acest incendiu au fost răsplătiți cu daruri prețioase.

PIOTR MOLCEANOV

Cine e îndrăzneț

Iuri nu se hotăra să se ducă la directorul S.M.T.-ului, deși socotea că avusese dreptate cînd se certase cu șeful brigăzii de tractoare. „Încearcă acum de te justifică pentru obrăzniciile spuse lui Isaev"—se gîndea Garanin.

Își trase șapca pe ochi, își încheie bine tunica și se îndreptă hotărît spre ușă. La răsărit cerul era acoperit de un nor plumburiu. Din cînd în cînd fulgera. Dintr-o clipă într-alta putea să înceapă ploaia. Iuri grăbi pasul.

La ieșirea din sat, apăru un tractor cu roți care remorca două tractoare cu șenile. Unul avea cabina răsturnată într-o parte, celălalt avea radiatorul burdușit.

— Le duci la cimitir? — îl întrebă Garanin pe tractorist.

— La reparație, strigă tractoristul, străduindu-se să întreacă zgomotul motorului.

Iuri se urcă cu agilitate pe scaunul celui de al doilea tractor cu șenile. Încercă să-l pună în viteză — nu mergea. Pîrghiile de comandă erau ruginite. Țevile prin care vine motorina de la rezervor la carburator erau turtite.

La S.M.T.-ul Novkinskaia din regiunea Vladimir, unde lucra Iuri, nu existau pe atunci tractoare cu șenile. El nu știa că directorul S.M.T.-ului fusese în ajun pe la întreprinderea de exploatare a turbei din Vtorovo și obținuse de acolo niște tractoare reformate.

Un gînd îl chinuia mereu pe Iuri: ce să-i spună directorului, cum să-și justifice purtarea. Că n-a procedat ca un comsomolist, își dăduse seama de mult. O să-l înțeleagă oare?

Preocupat de gîndurile sale, Iuri nu observă că ajunseseră la atelier.

Spre biroul S.M.T.-ului trecură directorul, inginerul șef, responsabilul atelierelor și organizatorul de partid.

Cu pași hotărîți, Garanin se îndreptă și el spre birou. Pe scară însă, cînd își ștergea cizmele de preș, îi pieri tot curajul. Îl vor înțelege oare conducătorii S.M.T.-ului?

În cabinetul directorului era lume multă. Iuri avu impresia că organizatorul de partid își pusese în mod special ochelarii și-l privise cu severitate.

— Da, spuse ca pentru sine organizatorul de partid, va trebui să ne batem capul cu tractoarele astea. Nu putem să luăm tractoriștii de la munca cîmpului și să-i punem la reparații.

În clipa aceea Garanin prinse deodată curaj. El se apropie de masă și anunță:

— Mă apuc eu să repar un tractor.

— Dar cum o să lucrezi?

— Eu socotesc că putem să ne bizuim pe el, spuse organizatorul de partid.

Inginerul șef dădu din cap în semn de aprobare. Iuri simți că i se ia o greutate de pe suflet și răsuflă ușurat.

Prin destule momente grele a trecut Garanin, cînd după consfătuire, organizatorul de partid îl invită în biroul lui. Stătu îndelung de vorbă cu comsomolistul și se înțeleseră în cele din urmă ca Iuri să-și ispășească vina printr-o muncă cinstită.

Trecură trei zile. În acest timp Garanin slăbise. A trebuit să lucreze chiar el la strung și la freză pentru a face piesele necesare. În sfîrșit, reparase tractorul. Iuri porni motorul și făcu dinadins un ocol.

— Ai pus tractorul în funcțiune? îl întrebă directorul.

— Gata, răspunse Garanin.

— O să te duci să ari pămînturile înțelenite în colhozul „Poruncile lui Lenin".

Spre seară, Garanin se afla deja în colhoz. Terenul era mlăștinos, plin de gropi. Cu un an înainte tractoarele cu roți se împotmoliseră acolo.

În prima zi Iuri lucră cinci hectare. Pentru început nu era rău.

Totul mergea bine, cînd deodată Iuri se certă din nou cu brigadierul. Și iată în ce împrejurări: Isaev dăduse dispoziția să se are ogoarele de toamnă fără dezmiriștire. Garanin se împotrivise. Brigadierul își ieși atunci din fire și începu să strige:

— Cine comandă aici? Mă duc să mă plîng directorului...

Directorul S.M.T.-ului îl ascultă și dădu dispoziția ca Isaev să fie trimis la atelier pentru reparația tractoarelor, iar Garanin să fie numit brigadier în locul lui.

Începură gerurile. Mecanizatorii lui Garanin se apucară primii pe tot S.M.T.-ul să-și repare tractoarele după metoda pe ansamble. Cu mult timp înainte de sosirea primăverii mașinile erau gata pentru a ieși pe cîmp. Dar nici după aceasta, mecanizatorii lui Garanin nu plecară pe la casele lor. Începu școala. Tractoriștii studiau combina, iar combinerii — tractorul. De multe ori venea în brigadă și agronomul. Garanin le cerea tractoriștilor nu numai să știe să conducă mașina, ci să aibă și cunoștințe agrotehnice.

Într-o seară, directorul adună la el pe toți brigadierii din brigăzile de tractoare. Sosise primăvara. Trebuiau să chibzuiască cum să trimită tractoarele pe la colhozuri, cum să se transporte carburanții și să se aleagă ajutorii de tractoriști. Primul luă cuvîntul Iuri Garanin.

— Majoritatea terenurilor din colhozurile noastre se află în vîlcele, spuse el. — Solul rămîne acolo mult timp umed și sîntem nevoiți să așteptăm pînă se mai zbicește. Pe un astfel de teren se împotmolesc tractoarele. El propuse apoi un dispozitiv care să ferească tractoarele de împotmolire.

După Garanin luă cuvîntul Isaev. De curînd el fusese numit din nou brigadier, dar la altă brigadă și urma să lucreze în același colhoz, împreună cu Iuri Garanin.

— Eu cred că nu trebuie să ne mai batem capul cu asta, spuse Isaev. Mai așteptăm cîteva zile, să se usuce pămîntul, și începem însămînțarea.

— Și ce recoltă o să strîngi? îl întrebă Garanin neputîndu-se stăpîni.

— Nu te teme, mai mare decît o să strîngi tu, răspunse trufaș Isaev.

De la consfătuire plecară tîrziu. Isaev îl ajunse din urmă pe Garanin chiar în fața casei lui.

— Hai să ne luăm la întrecere! îl propuse el. Să vedem cine va fi în frunte.

— Sînt de acord. O să mă sfătuiesc cu băieții și mîine încheiem contractul.

În anul acesta, primăvara a venit cu întîrziere. Au fost nevoiți să semene cu întreruperi. Garanin însămînța fără să mai aștepte să se usuce tot cîmpul. Isaev însă așteptă ca pămîntul să se zbicească.

— Nu-i nimic, se liniștea el singur, îi ajungem noi din urmă.

Dar iată că se uscă și pămîntul și cu toate acestea în brigada lui Garanin producția zilnică pe tractor era mai mare. — Ce să fie la mijloc? se gîndi Isaev.

— Ar trebui să vă duceți la Garanin, să vedeți cum lucrează el, îl sfătui directorul. Cred că vă va împărtăși bucuros experiența lui.

Călcîndu-și pe inimă, Isaev fu nevoit să-i lase pe tractoriști să se ducă la Garanin.

— Bine ați venit, îi întîmpină Iuri, cum merg treburile pe la voi?

— Vrem să vedem cum scormoniți voi pămîntul, spuse surîzînd ajutorul lui Isaev.

— Poftim, poate că o să vă prindă bine, răspunse Garanin și se adresă socotitorului: — Baza de alimentare să fie pînă mîine dimineață în funcțiune, Seriojka. Așezați cu mai multă grijă butoaiele cu carburanți.

— Trebuie să fie ordine la baza de alimentare cu carburanți. De aceasta depinde succesul în muncă, le spuse Iuri oaspeților, văzîndu-i nedumeriți.

Oaspeții urmăriră cu atenție munca tractoristului Vasili Saveliev. Alimentarea tractorului cu apă și carburanți, încărcarea semănătorilor o făceau din mers. În timpul prînzului tractorul nu sta degeaba, se urca la volan ajutorul lui Vasili, pe care acesta îl învățase în timpul liber să conducă tractorul. Dar iată că cineva observă că Vasili schimba des vitezele. Veniră cu toți mai aproape. În momentul acela tractorul urca la deal și mergea cu viteza întîia.

— Așa lucrezi întotdeauna? îl întrebară pe Vasili.

— Cînd urc la deal, îl bag în viteza întîia; dacă urcușul devine mai lin, schimb la viteza a doua, iar apoi și la a treia, spuse liniștit Saveliev. La fiecare tur economisesc cel puțin două minute.

Delegația se întoarse acasă noaptea tîrziu.

— Ei, cum e acolo? — întrebă nerăbdător Isaev.

Delegații îi povestiră despre graficul orar, care a devenit o lege pentru fiecare mecanizator al brigăzii lui Garanin, despre ajutorii de tractoriști care au învățat să conducă tractorul, despre semințe, care se toarnă în semănătoare din mers.

În noaptea aceea Isaev și socotitorul n-au mai avut timp să doarmă: au întocmit un grafic orar de lucru, au fixat sarcina de schimb pentru fiecare tractorist.

Întrecerea dintre brigăzile lui Garanin și Isaev continuă.

Mecanizatorii lui Iuri Garanin au devenit fruntași printr-o luptă dîrză. Ei au strîns cea mai bogată recoltă pe întregul S.M.T. dînd cea mai mare producție la hectar. Brigada lui Garanin a cucerit locul al treilea în întrecerea brigăzilor de tractoare ale tineretului.

— Te felicit din tot sufletul, i-a spus Isaev lui Iuri și i-a strîns cu putere mîna. Sper că în anul viitor brigada noastră nu se va lăsa mai prejos. Multe am învățat de la voi.

I. FALATOV

Bună ziua, doctore!

Cu trei ani în urmă, Klarusta Gheorghievna Matiașova, azi chirurg la Institutul de medicină nr. 1 din Moscova, a plecat să lucreze în Sahalin, în micul port Holmsk. Acolo a căpătat ea primele lecții în școala aspră a vieții și muncii, acolo a trecut greul examen al maturității profesionale. Tot acolo, Klara, comsomolistă activă, a fost primită în rîndurile Partidului Comunist.

...Aceasta s-a întîmplat cu cîțiva ani în urmă. Pînă la Anul Nou mai rămînea numai o jumătate de oră, cînd cineva a bătut cu putere în fereastra Klarei.

— Doctore, e urgent. La calea ferată s-a întîmplat o nenorocire. Au adus un accidentat. Starea e gravă. Are o rană în partea stîngă a cavității toracelul.

Klara a smuls din cuier paltonul și a pornit în urma surorii prin întunericul des al nopții de iarnă.

Într-un an de muncă în spitalul orășenesc din Holmsk Klara fusese de multe ori trezită noaptea. Ea făcea operații urgente de apendicită, stătea o noapte întreagă fără a închide ochii pentru a salva o fetiță de difteria care o înăbușea, lupta cu cangrena. Dar acum simțea că are de-a face cu un caz cum n-a mai întîlnit încă.

Își amintea cuvintele surorii: „are o rană în partea stîngă a cavității toracelui" „Dar dacă este atinsă inima?" Gîndul acesta făcea să-i zvîcnească tîmplele. Știa bine că atunci nu mai există decît o singură soluție — să opereze inima.

Klara citise de multe ori despre această operație complicată, care cere cunoștințe serioase, îndrăzneală creatoare, fermitate. Însă ea, care lucra de-abia de un an ca medic, nu avusese încă niciodată prilejul să țină în mînă o inimă vie de om.

...În sala de operații, pe masă, zăcea fără simțire un tînăr de vreo 22-23 de ani. Fața lui părea complect lipsită de viață. Pulsul de-abia se mai simțea. Respirația era imperceptibilă. Klara înțelese că presimțirea ei se adeverește — trebuie cercetată de îndată inima. Iar dacă inima a fost atinsă ea trebuie operată.

O liniște neobișnuită puse deodată stăpînire pe ea, o liniște care era rodul unei uriașe încordări a forțelor, a voinței. Mișcările mîinilor deveniră line și precise. Degetele țineau cu siguranță bisturiul. Făcînd pe piept o tăietură și îndepărtînd ușor coastele, Klara văzu inima.

Nu, inima nu bătea, ci abia tresărea. Fiecare bătaie a sa era atît de sfioasă și de slabă, încît se părea că aceasta va fi ultima, că inima va înceta să mai bată.

Nu se putea pierde nici o secundă. Fata introduse cu grijă mîna sub inimă și o trase cu precauție spre tăietură. Ca și înainte, inima abia tresărea. În clipa aceea, Klarei i se părea că pe lume nu mai există decît ea și această inimă.

Tînărul chirurg cercetează cu atenție inima. Da, iată rana.

— Ață și ac. O injecție, — glasul răsună ferm, liniștit.

Introducînd cu grijă degetul în rană, Klara începe să coasă tăietura. Inima tresare, nu cedează.

Însfîrșit rana este cusută. Mișcările inimii devin mai active.

— Încă o injecție, cere Klara. Și inima care părea că s-a oprit de tot începe să revină la viață. Acum nu mai tresare, ci bate, încet, parcă cu teamă, dar bate.

Fata își amintește vag cum a decurs restul operației. Însă cînd totul se terminase și a ieșit pe coridor, Klara simți deodată că trebuie să se sprijine de ceva. Mîinile nu o mai ascultau, tot corpul îi tremura.

Cît timp a stat așa nu-și amintește — poate un minut, poate cinci. A deschis ochii cînd asupra ei s-a aplecat sora, cu fața palidă, și a atins-o pe umăr spunîndu-i: „Pulsul revine la normal". A tăcut puțin apoi a adăugat: „În curînd se crapă de ziuă. Iată că am întîmpinat împreună Anul Nou, doctore"

Trei ani a lucrat Klarusta Matiașova în condițiile grele ale Sahalinului. Și nici ea însăși nu a observat cît de puternic s-a legat în timpul acesta de oamenii de aci, cît le-a devenit de apropiată și de necesară.

— „Bună ziua, doctore!"; nu întotdeauna Klara recunoaște în omul plin de viață care o salută, pe fostul său pacient, bolnavul cu fața trasă de suferință, nu întotdeauna recunoaște în femeia prietenoasă pe mama disperată a unui copil muribund.

— Buna ziua, doctore!

— Bună ziua, Vladimir! — pe acesta Klara nu-l va uita niciodată, nu-l va uita pe tînărul ferovlar Vladimir Kudriașov a cărui inimă fremăta în palma ei.

Drumul de creație al chirurgului Klarusta Matiașova de-abia a început. Vor trece anii și cine știe unde o vor chema noi drumuri— poate spre corturile din Ciukotka sau spre căsuțele noilor locuitori din Kazahstan. Dar pretutindeni oamenii cărora le-a închinat viața ei, vor pune tot atîta căldură în cuvintele simple „Bună ziua, doctore!"

K. NIKIFOROVA

În largul mării

Din Republica Democrată Germană pornise un remorcher sovietic care ducea cîteva plute mari. În timpul nopții, pe mare s-a stîrnit o puternică furtună. Cablul care lega ultima plută de celelalte nu a rezistat mult timp și s-a rupt. În întuneric era greu de oprit această plută, fiindcă se puteau desprinde și celelalte. Comandantul remorcherului a anunțat baza despre cele întîmplate. Dimineața, pe marea agitată a ieșit un dragor de viteză mare.

...Marinarul comsomolist Vladimir Bondarenko, care era de veghe pe bord, cerceta cu atenție marea. Stropii loveau fața semnalizatorului și îl împiedicau să cerceteze marea. Din cauza clătinărilor el amețise. Cu greu își putea ține echilibrul. Dar, Bondarenko înțelegea că acum, îndeplinirea sarcinii depindea de el. Și iată că pe direcția de înaintare, la cîteva ancablure, Bondarenko observă silueta unui obiect.

Pe dragor se sună adunarea întregului echipaj.

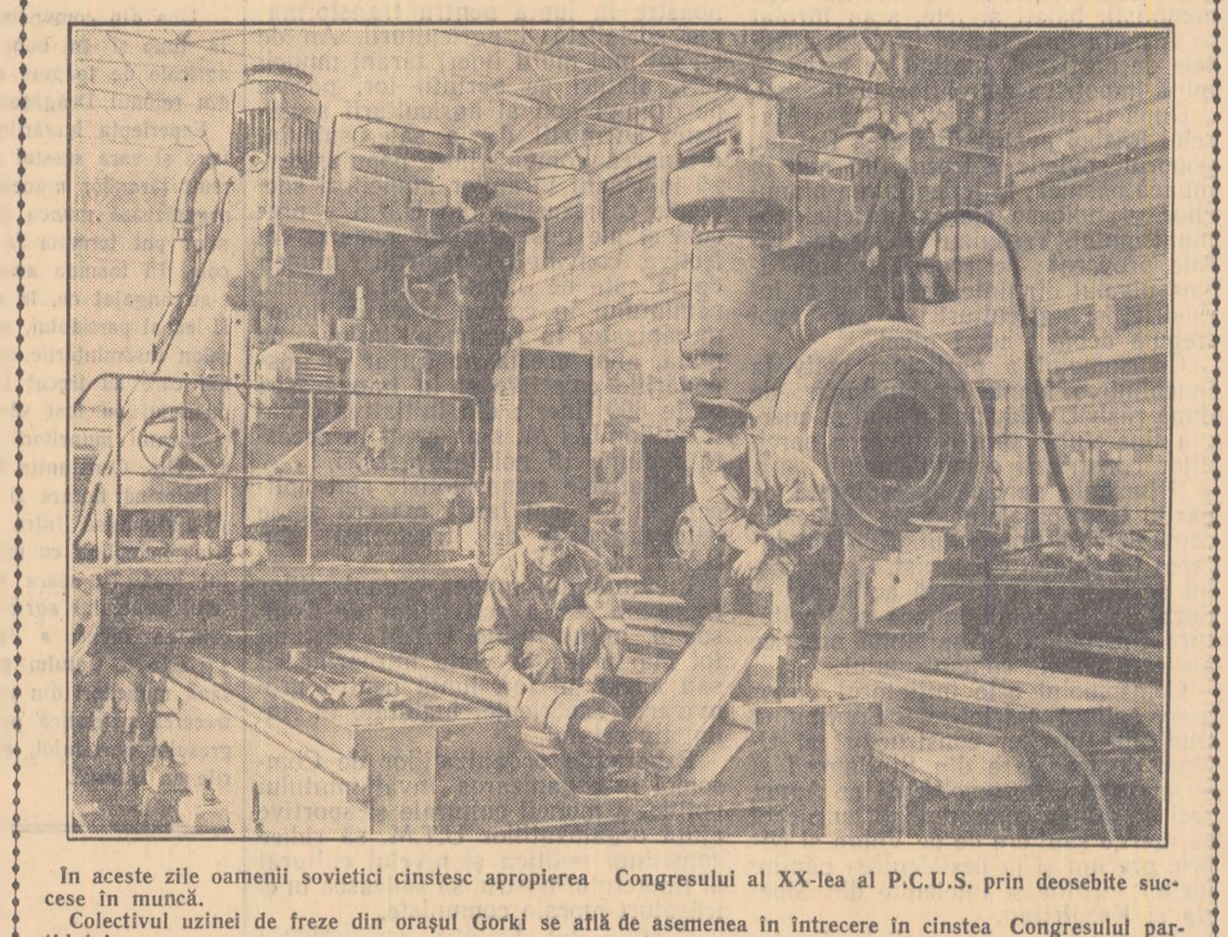
— Cine e gata să sară pe plută s-o lege cu un cablu? — întrebă comandantul. Primul a răspuns marinarul Bondarenko. Comandantul privi cu atenție la voluntari cîntărind puterile fiecăruia. Privirea lui se opri asupra trupului zvelt al lui Bondarenko:

— Bine! Pleacă dar cu băgare de seamă, se adresă el marinarului.

Dragorul a început manevra sa complicată și periculoasă. Pupa înainta încet spre plută. Valurile cînd ridicau pluta atît de sus că ea atîrna deasupra dragorului, cînd o aruncau într-o prăpastie adîncă. Prinzînd momentul cînd pluta, ridicîndu-se în sus, era la același nivel cu puntea dragorului, Bondarenko sări. Valurile reci ale mării loviră pe curajosul marinar și îl aruncară într-o parte. Trebuia să-și încordeze toate forțele pentru a se putea ține pe picioare. De pe dragor i se aruncă un cablu. Valurile acopereau tot mai des pluta. Fără să-și piardă stăpînirea de sine, lucrînd sub apă, Bondarenko a fixat cablul.

La cîteva zile după această întîmplare, în fața frontului marinarilor de pe bază a fost citit ordinul amiralului. Amiralul exprima mulțumiri marinarului Bondarenko și ordona ca marinarul să fie stimulat cu un concediu pentru plecarea în țară. Comandantul dragorului i-a înmînat marinarului comsomolist Vladimir Bondarenko un ceas cu inițialele sale gravate pe el.

STANISLAV GLADAR

În aceste zile oamenii sovietici cinstesc apropierea Congresului al XX-lea al P.C.U.S. prin deosebite succese în muncă.

Colectivul uzinei de freze din orașul Gorki se află de asemenea în întrecere în cinstea Congresului partidului.

În fotografie: tinerii lăcătuși ai secției de montaj de mașini grele Igor Popov (dreapta) și Boris Petrîșev montînd o mașină de rabotat. Această mașină a fost executată cu două luni înainte de termen.

Foto: M. KUHTARIOVA

Noua învățătoare

Din Viliane, unde se oprește trenul de pasageri, pînă în satul Dravnieki e cale de vreo 30 de kilometri. Comsomolista Konstanția Upeniețe a ajuns acolo cu un camion. Drumul gonea prin cîmpii, pădurici și vîlcele, se încolăcea în jurul unor lacuri cu malurile acoperite de stufăriș, se pierdea în întunericul unor păduri bătrîne. Prin fața trenului treceau cu repeziciune căsuțe de bîrne, siluetele sumbre ale bisericilor catolice, cu crucifixuri de fier la uși și pe fondul lor se reliefau într-un contrast puternic coșurile albe ale noilor construcții colhoznice.

Iată însfîrșit și Școala de 7 ani din Dravnieki. Învățătorii o întîmpinară pe Konstanția cu prietenie și în curînd ea se simți printre ei ca în mijlocul unor prieteni vechi.

Prima lecție, pentru care Konstanția se pregătise cu atîta emoție, se desfășură bine. Copiii ședeau liniștiți și ascultau cu atenție explicațiile noii învățătoare.

Însă bucuria fusese timpurie. La a treia lecție, cînd învățătoarea începu să-i cheme pe copii la tablă, aceștia nu fură în stare să rezolve nici cea mai simplă problemă pe baza regulilor explicate de ea. Konstanția fu silită să le pună „doi"-uri.

Tînăra învățătoare suferi mult din cauza acestui insucces. Într-o clipă de slăbiciune ea îi ceru directorului să-i dea o altă clasă. Însă directorul, de obicei atît de înțelegător, o refuză cu hotărîre.

După sfatul lui, Konstanția le propuse copiilor să organizeze o seară de matematică distractivă. Aceasta era ceva nou și elevii din clasa a V-a primiră. În ziarele și revistele pionierești ei găsiră atît de multe probleme și exerciții distractive încît pentru rezolvarea lor nu ajungea o singură seară. Hotărîră cu toții să se adune din nou în săptămîna viitoare. Apoi Konstanția îi duse pe elevii ei să viziteze gospodăria colhozului. Și parcă în treacăt ea îl sfătuia cînd pe unul, cînd pe altul să calculeze cîți litri de lapte a dat în medie fiecare vacă, ce recoltă de grîne a fost obținută la hectar, cîți bani va primi o familie pentru ziua-muncă.

Astfel, treptat, copiii căpătară interes pentru materia aceasta „seacă". Acum, în clasele în care predă Konstanția nu există elevi slabi la matematici.

Educarea omului este o mare artă. Căi diferite duc spre sufletele copiilor și nu e ușor să găsești drumul cel mai scurt și cel mai bun.

Iazep Zvîrbulis făcea mereu ștrengării în timpul lecțiilor. Aflînd că băiatului îi place să deseneze, Konstanția le-a propus elevilor să-i încredințeze lui Iazep redactarea unei foi umoristice a clasei, „Ghimpele", care să critice pe cei nedisciplinați și leneși. Acum Iazep nu-și mai putea îngădui să se poarte ca înainte și începu să se îndrepte. Pionierei Leontina Skutule trebuia să i se dezvolte îndrăzneala, încrederea în forțele sale. Fetița era atît de sfioasă încît chiar și la lecții răspundea în șoaptă. Konstanția o chema la tablă mai des decît pe alții, o trimitea în cancelarie ba după catalog, ba după materialul demonstrativ pentru matematică. Iar cînd trebuia invitat președintele colhozului la vreo adunare a detașamentului, întotdeauna era trimisă Leontina să discute cu el. Și fetița deveni treptat tot mai îndrăzneață.

Cu Iazep și Leontina, Konstanția o scoase la capăt destul de bine. În schimb Ianis Silis o necăjea mult. Băiatul se purta rău și căpăta aproape în fiecare zi cîte un „doi". Învățătoarea încercase toate mijloacele ca să-l îndrepte: îl dojenea, îi dădea diferite însărcinări și-i recomanda cărți interesante. Băiatul nu lua cărțile și refuza sarcinile. Observațiile le asculta tăcut pînă la capăt și apoi pleca. În ochii lui fata observase de mai multe ori o licărire răutăcioasă.

Într-o seară, Konstanția bătu la ușa casei în care locuia Ianis. Văzînd-o pe noua învățătoare, mama băiatului începu să plîngă: „Din nou a făcut Ianka vreo poznă! Îl bat în fiecare zi, dar degeaba". Konstanția o sfătui să se poarte cu fiul ei mai blînd, cu mai multă căldură. De atunci ea însăși începu să se poarte mai prietenos cu Ianis, se străduia cu orice prilej să-l laude, să-l stimuleze. Astfel ea reuși să găsească drumul spre sufletul acestui elev „incorijibil".

Organizația comsomolistă a colhozului „Vilis Lațis" i-a încredințat Konstanției, încă din primele zile de la sosirea ei în sat, conducerea muncii cu lectorii. Tînăra învățătoare a creat un grup de lectori și a început ea însăși să țină des conferințe. În afară de aceasta, ea a început să conducă cercul dramatic, să organizeze conferințe literare, discuții asupra filmelor.

Colhoznicii au îndrăgit-o pe tînăra și energica învățătoare. Ei i-au arătat o înaltă încredere, alegînd-o deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

V. KALNIN

TREI PRIETENI

Trei frezori au fost chemați la șeful secției.

— Faceți cunoștință, băieți, — le-a spus el.

Cei trei se priviră mirați. Deși secția lor era ca toate secțiile de la uzina „Uralmaș" o secție mare cu mai multe sute de muncitori, ei se cunoșteau, se mai întîlniseră în sector, la adunările de tineret.

Cu toate acestea, cînd șeful a adăugat că vor munci la aceeași mașină, mai cu seamă la una nouă, complicată, ei se priviră cu atenție, parcă se vedeau pentru prima oară.

Toți trei erau tineri, sănătoși. Mihail Nohrin a venit în uzină înaintea tovarășilor săi. El era deja încadrat în categoria a 7-a, de aceea prietenii îl priveau cu stimă: vor trebui să-i ceară de mai multe ori sfatul. Mihail Bobîreov era un om umblat, văzuse multe, era cel mai instruit din cei trei și în afară de asta era vioi, sociabil. Un asemenea om nu este niciodată de prisos în colectiv. Și Vladimir Șihov era un băiat bun, inteligent și isteț.

Freza care le-a fost încredințată era înaltă aproape cît o casă cu etaj. La masa frezei ajungeai urcînd pe o platformă de fontă. Tabloul de comandă i-a speriat la început prin numărul mare de becuri roșii, galbene, albastre, prin sumedenia de butoane și manete.

Mihail Bobîreov veni primul la Nohrin.

— Hai, tizule, ajută-mă să mă descurc în gospodăria asta.

Tot el îl chemă la sfat și pe Șihov.

Sînt cazuri cînd lucrează trei oameni la aceeași mașină dar în afară de „salutare" și „la revedere" nu-și spun nimic unul altuia.

Altfel s-a întîmplat cu Bobîreov, Nohrin și Șihov. Ei s-au adunat aproape în fiecare zi, s-au sfătuit cum să fixeze piesele mai bine, au ales sculele, au chibzuit asupra schițelor. Uneori Nohrin și Șihov îl înlocuiau pe Bobîreov, pentru ca acesta să nu aibă absențe la cursuri sau la consultațiile de la școala serală.

Într-o zi, venind să-și preia munca, Nohrin îl găsi pe Bobîreov radiind de bucurie.

— Ia privește, tizule, strigă el arătînd cilindrul strălucitor al unui excavator pășitor. Ajungea treaba pentru toți trei și eu l-am făcut singur într-un schimb.

Pentru aceasta el folosise un nou cap de cuțit cu cuțite așezate „pe urme", mărise avansul, adîncimea tăierii, viteza.

Deși Nohrin avea mai multă experiență de astă dată el a fost nevoit să învețe de la prietenul său. Și el a început să lucreze cilindrii după metoda lui Bobîreov. Dar Bobîreov n-a avut prilejul să se bucure prea multă vreme de succesul său. Nohrin reduse timpul de fixare a cuțitului și ajunse din nou în frunte.

Nici Vladimir Șihov n-a rămas mai prejos. Peste cîteva zile el arătă prietenilor săi o freză mare cilindrică. Prelucrînd cu această freză puternică o piesă pentru presă, el redusese timpul necesar acestei operații de două ori.

Părea că totul merge bine la cei trei prieteni. Dar Mihail Bobîreov, care ceruse de curînd primirea în partid, umbla amărît.

— Au dreptate comuniștii, își împărtăși el gîndurile lui Nohrin și Șihov. N-ar trebui să ne gîndim numai la mașina noastră și la micul nostru colectiv.

La adunarea pe întreaga secție, din primele rînduri se ridică Vladimir Șihov.

— În numele meu și al tovarășilor mei vreau să spun că ne luăm angajamentul să dăm lunar la freza noastră cel puțin 15 la sută piese peste plan. Dar nu ajunge ca numai mașina noastră să dea atît. Chem pe ceilalți muncitori ca de la fiecare mașină să se obțină cel puțin 15 la sută piese peste plan. Numai astfel putem să asigurăm îndeplinirea sarcinilor sporite. Mai adaug că noi sîntem gata să ajutăm pe cei care ne cer ajutorul.

Primii au răspuns comsomoliștii. Curînd chemarea „de la fiecare mașină — produse peste plan" se răspîndi în întreaga uzină. Noua inițiativă a fost complectată de încă o inițiativă — a comsomoliștilor fierari — care au început o campanie pentru însușirea experienței înaintate. În uzină au apărut zeci de școli ale experienței înaintate, comsomoliștii au organizat colțuri tehnice, vitrine ale realizărilor inovatorilor.

Întrecerea inițiată de Bobîreov, Nohrin și Șihov a căpătat o largă răspîndire la uzina „Uralmaș". Pe mașinile care înconjoară freza celor trei prieteni apar tot mai des stegulețe, pe care stă scris: „Tînărului muncitor fruntaș". Iată, de pildă, strungul lui Mihail Șirinkin. El este împodobit cu steguletul comitetului de Comsomol. Mihail Șirinkin a primit o sarcină urgentă: să strunjească un „brîu" pe axul cel mare. Conform tehnologiei, acesta trebuia făcut cu rotații sporite și avans mic. Dar la strungul lui Mihail nu era posibilă grăbirea rotației axului greu și voluminos. Mihail s-a sfătuit cu vecinii săi și a hotărît să mărească treptat avansul și lățimea de tăiere. El a reușit să ajungă la o lățime de tăiere de 20 mm.

În prezent nu numai freza la care lucrează Bobîreov, Nohrin și Șihov, ci toate mașinile secției de ansamble mari își depășesc sarcinile. După ultimele date, secția a îndeplinit înainte de termen o sarcină importantă — o „colivie" de muncă pentru laminor și ansamble pentru o presă puternică.

Urmînd exemplul celor trei frezori inovatori, peste trei mii de muncitori de la uzina „Uralmaș" au îndeplinit planul cincinal. Se obțin tot mai multe produse de la fiecare mașină și agregat. Mașinile cu marca „U.Z.T.M." sînt răspîndite în toate colțurile Uniunii Sovietice; ele se expediază în China, Romînia, Bulgaria și în alte țări de democrație populară.

G. KOCERGHIN

Luna prieteniei romîno-sovietice

Ședința Academiei R.P.R. consacrată aniversării a 100 de ani de la nașterea lui I. V. Miciurin

Vineri după amiază Academia Republicii Populare Romîne a ținut ședința consacrată aniversării a 100 de ani de la nașterea marelui savant sovietic, biologul Ivan Vladimirovici Miciurin. La ședință au participat numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori ai institutelor de cercetări științifice, agronomi, zootehnicieni etc.

In prezidiu au luat loc academicienii prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., prof. S. Stoilov și Gh. Macovei, membri în Prezidiul Academiei R.P.R.

A participat la ședință A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice și alți membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R.

A luat apoi cuvîntul președintele Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, care a dezvoltat comunicarea intitulată: „Roadele învățăturii miciuriniste în agricultura din Republica Populară Romînă".

Invățătura lui Miciurin se sprijină pe o concepție filozofică care se integrează în marea învățătură atotcuprinzătoare a marxism-leninismului. Invățătura lui Miciurin despre viață și organisme este strîns legată de practica construirii socialismului. Ea ajută și îndrumează pe oamenii de știință, pe tehnicieni și agricultori, să găsească mai repede calea pentru asigurarea unei producții superioare.

Acad. prof. Tr. Săvulescu a vorbit apoi pe larg despre esența învățăturii miciuriniste.

O parte importantă a raportului a fost consacrată roadelor învățăturii lui Miciurin în agricultura țării noastre.

Hotărîrile partidului și guvernului R.P.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii indică ca o sarcină de bază, aplicarea științei agricole sovietice, în condițiile țării noastre, creîndu-se posibilități de aplicare din ce în ce mai largi, odată cu transformarea socialistă a agriculturii.

Punctul de plecare pentru noua orientare cu adevărat științifică și creatoare a muncii de cercetări științifice în agricultura Republicii Populare Romîne, îl constituie istorica sesiune din 1948 a Academiei de Științe a U.R.S.S. și Academiei Agricole „V. I. Lenin" din U.R.S.S., care a marcat triumful deplin al orientării miciuriniste în biologie. Astfel, oamenii de știință din țara noastră, însușindu-și tot mai profund învățătura lui Viliams cu privire la creșterea continuă a fertilității solului și învățăturii lui Miciurin despre posibilitățile omului de a transforma natura organismelor vii, au obținut rezultate însemnate.

Un sprijin și ajutor prețios l-au primit oamenii de știință din țara noastră cu ocazia întîlnirilor care au avut loc între oamenii de știință sovietici și romîni, fie în țara noastră, fie în Uniunea Sovietică. Eminenții oameni de știință sovietici, ca acad. N. V. Țițin, acad. A. I. Oparin, V. A. Kovda, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., prof. I. E. Glușcenco și alții care au vizitat țara noastră, au dat un sprijin prețios în orientarea justă a cercetărilor științifice pe linia concepției marxist-leniniste, pe linia miciurinistă a transformării naturii. Au fost traduse în limba romînă și editate de Academia Republicii Populare Romîne operele alese ale savanților ruși și sovietici V. V. Docuceaev, V. R. Viliams I. V. Miciurin, Hibridarea vegetativă a plantelor de profesor I. E. Glușcenco etc In total 83 lucrări.

Agrobiologia miciurinistă a găsit o largă aplicare în diferitele institute de cercetări ale Republicii Populare Romîne.

Datorită sprijinului acordat de partidul și guvernul țării și a științei sovietice, care are la bază concepția agrobiologică miciurinistă, s-au obținut rezultate valoroase pentru producția din agricultură. I.C.A.R.-ul prin cele 29 de stațiuni experimentale pe care le conduce, ajută 168 de gospodării agricole colective, de stat și întovărășiri, cărora le întocmește planurile de lucru, le procură semințe selecționate, mașini, unelte. I.C.A.R.-ul a distribuit sectorului socialist și particular din 1948 pînă în prezent o cantitate de 14.625 tone semințe selecționate.

Realizări importante s-au obținut în pomicultură, în creșterea animalelor, păsărilor și peștilor.

S-au obținut importante realizări pe baza concepției miciuriniste în domeniul culturilor forestiere de protecție. In anul 1949, s-a pornit de la două puncte experimentale cu perdele forestiere de protecție cu o lungime totală de 35 km., iar astăzi numai în Dobrogea s-au realizat perdele de protecție în lungime de cca 2.500 km, care împrejmuesc 30.000 ha. teren arabil.

In continuare, acad. Tr. Săvulescu a vorbit pe larg despre dezvoltarea învățămîntului agricol și sprijinul prețios pe care cei ce muncesc pe acest tărîm îl găsesc în învățătura marelui savant sovietic.

Comunicarea se ocupă de asemenea de preocupările oamenilor de știință din domeniul agriculturii pentru rezolvarea problemelor puse de practica agricolă, precum și de dezvoltarea cercurilor miciuriniste în școli.

Pe linia ridicării nivelului științific al specialiștilor din agricultură din cele mai diverse ramuri și a orientării lor juste în domeniul biologiei miciuriniste, cît și a antrenării lor la studii și cercetări pe locul de producție, activează Secția științelor agricole „I. V. Miciurin" din cadrul Asociației inginerilor și tehnicienilor din R.P.R. Activitatea principală se desfășoară în cadrul caselor laborator din gospodăriile agricole colective ce au luat ființă pînă în prezent într-un număr de 137. Pe lîngă aceste case laborator, activitatea membrilor se desfășoară și în cadrul diverselor cercuri de specialiști, prin înființarea de cîmpuri experimentale, studii asupra factorilor de producție din întreprinderea agricolă respectivă etc.

Secția științelor agricole „I. V Miciurin" din cadrul A.S.I.T., a organizat numeroase consfătuiri la stațiunile experimentale agricole și zootehnice, cu mii de colectiviști, muncitori și tehnicieni din G.A.S., țărani muncitori etc. Aceste consfătuiri au avut ca scop să arate rezultatele obținute de aceste stațiuni experimentale prin aplicarea metodelor înaintate din agricultura sovietică.

Urmînd exemplul oamenilor de știință sovietici, aprofundînd mereu marea învățătură a lui I. V. Miciurin, oamenii de știință romîni se vor strădui și în viitor să aducă contribuția lor la ridicarea bunăstării poporului, la întărirea forței patriei socialiste și prin aceasta, la asigurarea păcii.

Raportul președintelui Academiei R.P.R a fost ascultat cu viu interes.

In încheierea ședinței, s-a hotărît trimiterea de telegrame omagiale către Academia de Științe a U.R.S.S și către Ambasada U.R.S.S. la București. Textul telegramelor, citit de acad. Gh. Macovei, a fost primit de cei prezenți cu vii aplauze.

Acad. prof. Traian Săvulescu a anunțat apoi că Academia R.P.R. a trimis telegrame, cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea lui I. V. Miciurin, savanților biologi sovietici T. T. Lîsenko, N. V. Țițin, I. E. Glușcenko și P. Iacovlev.

(Agerpres)

Deschiderea Săptămînii teatrului rus și sovietic

Vineri seara, cu prilejul deschiderii Săptămînii teatrului rus și sovietic din cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice a avut loc la Teatrul Tineretului un spectacol de gală cu piesa „Ani de pribegie" de Alexei Arbuzov.

Din distribuție au făcut parte: Geo Barton, Ana Dornescu, N. Motoc, Doina Tuțescu, Florica Demion, Olga Tudorache, H. Nicolaide, Aurelia Sorescu, Florin Vasiliu, P. Dem. Dragoman, Liliana Țicău și alții. Direcția de scenă a aparținut lui C. Sincu, laureat al Premiului de Stat.

La spectacol au luat parte membri ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale, oameni de artă și cultură, ziariști, oameni ai muncii din întreprinderile Capitalei.

Spectacolul a fost primit cu căldură de public.

(Agerpres)

Săptămîna cărții sovietice

„Prima cărticică despre muzică"...

„Cartea de față se adresează în primul rînd tinerilor cititori care nu au nici un fel de studii muzicale, dar cărora le place muzica și ar vrea să afle cît mai multe despre ea. Cartea este scrisă pentru acei școlari care ascultă emisiunile radiofonice muzicale și trimit apoi scrisori la radio în care roagă să fie lămuriți asupra unor lucruri pe care nu le-au înțeles pe deplin. Autorul vrea să-i ajute pe tinerii amatori de muzică să se orienteze mai bine în compozițiile muzicale, să înțeleagă mai bine gîndurile și sentimentele pe care compozitorul le exprimă prin muzică.

Cartea se mai adresează și acelora care fac parte din colective corale sau instrumentale de amatori. Ea îi va ajuta să pătrundă mai adînc în conținutul compoziției muzicale pe care o execută și cu cît cîntărețul sau instrumentistul va înțelege mai bine conținutul compoziției muzicale pe care o execută, cu atît mai convingător va fi felul cum o va înfățișa ascultătorilor".

Am citat acest lung fragment din prefața la „Prima cărticică despre muzică" întrucît în aceste rînduri autoarea, o cunoscută cercetătoare de muzicologie din Uniunea Sovietică, în chip concis, arată rostul lucrării ei și publicul căreia i se adresează.

Pe un ton departe de orice caracter academic, V. Vasina-Grossman povestește cititorilor lucruri mai puțin cunoscute, dar esențiale despre muzică.

Despre muzica în viața oamenilor sovietici și despre viața oamenilor sovietici așa cum ne este înfățișată în muzică ne vorbește primul capitol al cărții. Pe urmele autoarei pătrundem în Teatrul Mare din Moscova, la un cinematograf, într-o clasă la o școală, într-o sală de concert, ne întîlnim apoi pe stradă cu o coloană de ostași care înaintează în sunetele unui marș și iată, în cîteva pagini, autoarea ne-a dat o imagine a locului important pe care-l ocupă în viața oamenilor muzica. Evident, un asemenea capitol nu poate fi decît introductiv. Urmează o serie de capitole mai „tehnice". Dar și de data asta Vasina-Grossman găsește formele cele mai adecvate pentru a face ușoare de înțeles (și chiar de învățat) principiile și faptele prezentate. Despre ceea ce se numește în estetică „specificul muzical" autoarea ne vorbește ducîndu-ne cu firul povestirii ei într-o școală în care elevii cîntă binecunoscutul „Imn al Tineretului Democrat" de A. Novikov. Cu acest prilej aflăm asemănările și deosebirile dintre muzică și celelalte arte, facem cunoștință cu melodia, ritmul, modul și forma.

Cîți dintre noi nu și-au pus vreodată asemenea întrebări: „cum au învățat oamenii să noteze muzica?" sau „cum trebuie notat un cîntec drag"? Răspunsuri căpătăm într-un capitol special în care ni se vorbește de cei care în vechime „desenau" în aer melodia astfel încît cîntăreții dintr-un cor își puteau da seama dacă melodia „urcă" sau „coboară"; evident această „scriere" era cam imprecisă și încetul cu încetul, muzicienii au ajuns la sistemul actual de notație, sistem foarte avansat.

Despre cîntecul popular, despre primele instrumente și evoluția lor, despre formele dramatice ale muzicii și despre genurile simfonice, despre muzică și dans ne vorbesc capitolele următoare.

Toate sînt înfățișate sub forma unei povestiri plină de interes, care va cuceri cu siguranță pe fiecare.

De aceea publicarea de către Editura „Cartea Rusă" a traducerii lucrării sovietice „Prima cărticică despre muzică" merită a fi salutată. Nu încape îndoială că ea va găsi un larg ecou în rîndurile tinerilor doritori să-și lărgească orizontul cultural.

Vizitele petroliștilor sovietici

Vineri dimineața delegația de activiști sindicali, tehnicieni și muncitori din industria petroliferă a U.R.S.S. condusă de Dadas Ahundov, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria petroliferă din U.R.S.S. care se află în țara noastră în urma invitației C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan, a făcut o vizită la Ministerul Industriei Petrolului.

Oaspeții au fost primiți de tov. I. Dumitru, ministrul Industriei Petrolului precum și de numeroși ingineri, tehnicieni și cadre de conducere din minister. Cu acest prilej delegația de petroliști sovietici a împărtășit impresiile culese în timpul vizitelor pe care le-a făcut în schelele și rafinăriile de petrol din țara noastră.

In după amiaza aceleiași zile oaspeții sovietici au făcut o vizită la Consiliul Central al Sindicatelor. Aici ei au fost primiți de tovarășii Gh. Apostol, președintele C.C.S., Stelian Moraru, vicepreședinte al C.C.S., M. Mujic și ing. Mihai Marin, secretari ai C.C.S. Discuțiile purtate au constituit un bogat schimb de experiență în vederea îmbunătățirii muncii organizatorice și a activității sindicatelor noastre din industria de petrol.

(Agerpres)

Concerte simfonice cu concursul sopranei Goar Gasparian

In sala Teatrului Național din Iași, au avut loc vineri două concerte simfonice cu același program date de Filarmonica de stat „Moldova" cu concursul sopranei Goar Gasparian, artistă a poporului din R. S. S. Armeană, care se află în țara noastră cu prilejul „Lunii prieteniei romîno-sovietice" Goar Gasparian a interpretat cu multă expresivitate arii din opere de Mozart fiind îndelung aplaudată de ascultători.

Programul a mai cuprins Simfonia a 5-a de Beethoven și Capriciu spaniol de Rimski Korsakov.

Concertele au fost dirijate de Egizio Massini, maestru emerit al artei din R.P.R.

Două raioane — două rezultate

GALAȚI. — (De la corespondentul nostru)

Dornici să întîmpine cel de al II-lea Congres al partidului cu toate muncile terminate la timp și în bune condițiuni, țăranii muncitori de pe ogoarele regiunii Galați muncesc cu tot mai multă însuflețire.

Astfel, membrii gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Făurei-sat, printr-o bună organizare a muncii, au reușit să termine de mult însămînțările de toamnă, iar în aceste zile au terminat de recoltat întreaga suprafață cultivată cu porumb. Datorită aplicării întocmai a regulilor agrotehnice, ei au obținut în medie o recoltă de peste 3.200 kg. porumb boabe la hectar.

Mobilizați de organizația de bază U.T.M., tinerii din gospodărie au fost în primele rînduri la executarea în cît mai scurt timp a recoltărilor și însămînțărilor de toamnă. Printre fruntașii în muncă pe gospodărie în această perioadă sînt și tinerii Constantin Darie, Vasile Mocanu, Anica Vintilă, Eliza Mocanu și alții, care zilnic și-au depășit normele de lucru.

Colectiviștii din Făurei-sat nu au uitat nici de îndeplinirea îndatoririlor ce le au față de statul nostru democrat-popular. In aceeași zi cînd au terminat recoltatul porumbului ei au terminat de predat în întregime și cotele obligatorii de porumb datorate statului.

Pentru a asigura o recoltă și mai bogată în anul viitor, membrii gospodăriei execută acum arături adînci de toamnă pe terenurile ce vor fi însămînțate în primăvara viitoare. Muncind cu rîvnă, ei au reușit ca pînă în ziua de 25 octombrie să execute arături adînci pe mai bine de 60 la sută din întreaga suprafață planificată.

Urmînd exemplul colectiviștilor și țăranii muncitori din comuna Surdila-Greci au terminat în seara zilei de 20 octombrie, recoltatul porumbului. Producția obținută de ei, ca urmare a aplicării regulilor agrotehnice, este de 2.300 kg. porumb boabe la hectar.

Dacă în raionul Filimon Sîrbu recoltatul porumbului se desfășoară cu avînt, nu același lucru se poate spune și despre raionul Călmățui. Cu toate că în raion însămînțările s-au terminat în întregime, totuși munca de recoltare a culturilor tîrzii și în special a porumbului se desfășoară încet. Pînă de curînd, în întreg raionul s-a strîns recolta de pe numai 25 la sută din suprafața totală. In unele comune ca Bertești, Viziru și altele, nici pînă în ziua de 22 octombrie nu începuse recoltatul porumbului. Președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al comunei Viziru, tovarășul Vasile Oroabă, manifestă un complect dezinteres față de această problemă. Pe toate tarlalele porumbul a ajuns de mult la maturitate, dar președintele susține că porumbul este încă verde.

In raionul Călmățui trebuiesc luate toate măsurile pentru grăbirea culesului porumbului. Țăranii muncitori să fie îndrumați să urmeze exemplul celor din raionul Filimon Sîrbu, cu care sînt vecini și chiar al țăranilor muncitori din comunele Cioara, Scărlătești, Tătaru și altele din raionul Călmățui, care sînt mult avansate în ceea ce privește recoltatul porumbului.

Comitetul raional U.T.M.-Călmățui trebuie să se gîndească că starea aceasta de lucruri se datorește și lui, deoarece prin instructorii raionali nu a căutat să antreneze, prin organizațiile de bază U.T.M., întregul tineret să participe efectiv la recoltatul porumbului.

Pentru grăbirea acestor munci este necesar ca comitetul raional U.T.M să-și verifice felul de muncă de pînă acum și să ia, cît mai degrabă, măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază U.T.M în așa fel încît fiecare tînăr să aducă o contribuție însemnată la terminarea în timp cît mai scurt a recoltării porumbului și a celorlalte culturi tîrzii.

A doua zi a Conferinței de la Geneva

GENEVA 28 — Corespondentul special Agerpres transmite: In cursul ședinței din 28 octombrie a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe, primul a luat cuvîntul H. Mac Millan care a prezentat propunerile celor trei puteri occidentale asupra primului punct de pe ordinea de zi, „securitatea europeană și Germania"

Textul memorandumului prezentat este intitulat „Reunificarea Germaniei și securitatea — propuneri ale guvernelor Franței, Regatului Unit și Statelor Unite ale Americii". Memorandumul precizează că propunerile prezentate de cele trei guverne la conferința de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe cunoscute sub denumirea de planul Eden, sînt reînnoite în documentul prezentat actualmente spre examinare conferinței. Planul prevede organizarea de alegeri libere care să ducă la formarea unui guvern unit al întregii Germanii. Aceste alegeri ar putea avea loc potrivit propunerii celor trei mari puteri în 1956. Memorandumul arată în continuare că dacă Germania unificată dorește să se asocieze organizațiilor occidentale (N.A.T.O. și Uniunea Europei occidentale) lucrul acesta e posibil, restricțiile și controlul exercitat ducînd — potrivit memorandumului la „întărirea securității Uniunii Sovietice". In memorandum se prevede crearea unei zone demilitarizate în Europa, pe baza unei linii între Germania și țările Europei răsăritene.

Se prevede de asemenea încheierea paralelă cu reunificarea Germaniei în baza planului Eden, a unui tratat care să cuprindă angajamente privind renunțarea la folosirea forței, dispoziții privind limitarea și controlul forțelor armate și armamentelor asemănătoare cu cele cuprinse în tratatul Uniunii Europei occidentale. Acestea ar urma să intre în vigoare în funcție de reunificarea Germaniei, etapa finală a intrării în vigoare a acestui tratat — prevede memorandumul — s-ar identifica cu momentul în care Germania reunificată „ar hotărî intrarea în N.A.T.O. și Uniunea Europei occidentale".

A luat în continuare cuvîntul V. M. Molotov șeful delegației sovietice care a propus spre examinare conferinței proiectul de tratat general de securitate colectivă a Europei. Scopurile acestui tratat sînt după cum se arată în principiile fundamentale: apărarea păcii și securității și prevenirea unei agresiuni împotriva oricărui stat european, consolidarea colaborării internaționale în conformitate cu principiile respectării independenței și securității statelor și neamestecului în afacerile interne. La tratat pot participa toate statele europene inclusiv S.U.A. De asemenea la acest tratat urmează să participe pînă la reunificare cele două state germane.

Tratatul prevede că statele participante la tratat se angajează să se abțină de la acte de agresiune unul împotriva altuia. Statele participante la tratat urmează să se consulte ori de cîte ori se va considera că există un pericol de agresiune în Europa. In caz de agresiune fiecare stat participant la tratat va acorda ajutor statului sau statelor victime prin toate mijloacele de care dispune. Statele participante la tratat urmează să nu participe la nici o coaliție sau alianță ale cărei scopuri sînt contrarii tratatului securității colective europene. Proiectul prezentat de Uniunea Sovietică prevede de asemenea că statele participante la tratat să invite Republica Populară Chineză să se asocieze la organismul creat.

Textul prezentat de Uniunea Sovietică prevede că în cursul perioadei inițiale a aplicării măsurilor menite să creeze un sistem de securitate colectivă, țările participante nu trebuie să renunțe la obligațiile asumate în virtutea acordurilor încheiate. Pînă cînd va fi realizat un acord prevăzînd reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice, retragerea trupelor străine de pe teritoriile țărilor europene, semnatarii tratatului se angajează să nu sporească forțele lor armate pe teritoriile statelor străine.

La o dată fixată de comun acord tratatul de la Varșovia, N.A.T.O. și acordurile de la Paris trebuie să-și înceteze acțiunea. Tratatul ar urma să fie încheiat pe o perioadă de 50 de ani.

După ce V. M. Molotov a prezentat proiectul de tratat propus de Uniunea Sovietică pentru realizarea securității colective în Europa el a făcut unele observații preliminare asupra propunerilor occidentale.

V. M. Molotov a arătat în continuare că delegația sovietică constată cu satisfacție că cele trei guverne occidentale au recunoscut necesitatea de a lega cele două probleme — reunificarea și securitatea. El a arătat însă că planul occidental nu corespunde directivelor șefilor guvernelor, întrucît nu acordă prioritate securității față de problema germană.

Totodată, V. M. Molotov a arătat că propunerile occidentale nu satisfac necesitatea unui sistem de securitate. Ele sînt de natură să ducă la creșterea tensiunii. Ele tind spre sporirea înarmărilor. Aceste propuneri prevăd aderarea obligatorie a unei Germanii reînarmate la N.A.T.O.

Ședința a fost suspendată pentru un sfert de oră.

La ora 18, ora locală, după reluarea ședinței a luat cuvîntul secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., J. F. Dulles. Apoi a luat cuvîntul A. Pinay, ministrul de externe francez, care s-a întors după amiază de la Paris unde a participat la votul de încredere din Adunarea Națională Franceză. El au susținut propunerea făcută la începutul ședinței de Mac Millan.

Locuitorii orașului Rostov pe Don ajută populația sinistrată din orașul grec Volos

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

Recent, Comitetul executiv al Sovietului orășenesc Rostov pe Don a adoptat hotărîrea de a acorda ajutor populației orașului Volos care este sinistrată de pe urma inundațiilor. A fost expediată o telegramă primarului orașului Volos, G. Kartalis cu următorul conținut:

„Comitetul executiv al Sovietului orășenesc Rostov pe Don de deputați ai oamenilor muncii își exprimă profunda sa compasiune în legătură cu nenorocirile care s-au abătut asupra locuitorilor orașului Volos.

Comitetul executiv a hotărît să pună la dispoziția Consiliului municipal al orașului Volos suma de 20.000 ruble pentru a acorda ajutor populației sinistrate în urma inundației".

O rezoluție a Comitetului Politic O. N. U.

NEW YORK 28 (Agerpres). Comitetul politic O.N.U. a adoptat cu 53 voturi pentru și 6 abțineri o rezoluție prevăzînd convocarea unei conferințe internaționale care să adopte statutul definitiv al unei agenții pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Rezoluția subliniază rezultatele remarcabile obținute de conferința atomică de la Geneva și recomandă ținerea în viitorii doi sau trei ani a unei noi conferințe atomice sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite.

Uniunea Sovietică a votat pentru adoptarea rezoluției.

U Nu vizitează litoralul sudic al Crimeii

YALTA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 octombrie primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, soția sa Do Mia I și persoanele care îl însoțesc pe primul ministru au continuat să viziteze monumentele istorice și culturale ale regiunii balneoclimaterice de pe litoralul sudic al Crimeei

Dimineața, oaspeții birmani au vizitat noul sanatoriu din Mishora al lucrătorilor din industria forestieră.

Din Mishora, oaspeții au plecat la Livadia, unde au vizitat un alt sanatoriu sindical în care își petrec în prezent concediul de odihnă 750 de persoane.

Oaspeții birmani au vizitat locurile legate de conferința de la Crimeea din 1945 și casa-muzeu a lui A. P. Cehov din Yalta

Mareșalul Kim Ir Sen a primit delegația parlamentarilor japonezi

PHENIAN 28 (Agerpres). — Agenția Centrală Telegrafică Coreeană transmite: La 27 octombrie, mareșalul Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene și Kim Du Bon, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, au primit delegația membrilor parlamentului japonez, în frunte cu Ke Hoasi. La primire a fost de asemenea de față ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir.

In timpul convorbirii a avut loc un schimb de păreri cu privire la normalizarea relațiilor dintre cele două țări, la stabilirea de legături economice și culturale, la coreenii care locuiesc în Japonia precum și alte probleme prezentînd un interes comun.

Harahap se încăpățînează

DJAKARTA 28 (Agerpres). — Diferite organizații și partide din Indonezia cer cu tot mai multă insistență demisia guvernului Harahap.

După cum anunță agenția Antara, de curînd a sosit la Djakarta o delegație din Java Centrală, care a supus președintelui Indoneziei o rezoluție în care se cere demisia actualului guvern. Din delegație fac parte reprezentanți a 28 de partide și organizații. Ziarul „Harian Rakjat" scrie că secretarul președintelui Indoneziei, Sukarno, a declarat că președintele primește zilnic sute de telegrame din toate colțurile țării în care se cere dizolvarea cabinetului Harahap.

Antara anunță că 18 partide politice și organizații din provincia Kalimantan au adoptat o rezoluție în care cer președintelui să retragă imediat mandatul guvernului Harahap. Reprezentanții acestor partide și organizații au hotărît să trimită la Djakarta doi delegați care să supună președintelui această rezoluție. Printre cele 18 partide se numără partide și organizații care sprijină actualul guvern.

In cursul lunii octombrie, sindicatul muncitorilor din industria petroliferă și numeroase alte sindicate au cerut de asemenea demisia guvernului Harahap.

Potrivit agenției de știri indoneziene, premierul indonezian, Harahap, a declarat în parlamentul provizoriu că guvernul său nu poate fi considerat ca un guvern demisionar sau ca un guvern provizoriu. El a declarat că guvernul său va continua să-și dețină mandatul pînă la formarea parlamentului.

R.P.R. va contribui la programul de ajutorare tehnică a țărilor slab dezvoltate

NEW YORK 28 (Agerpres). — La 26 octombrie a avut loc la New York, la sediul O.N.U. a 6-a conferință de asistență tehnică a O.N.U. La această conferință au participat membrii O.N.U. precum și țări nemembre invitate de secretarul general al O.N.U. Conferința a avut drept scop repartizarea contribuțiilor acestor țări la fondul O.N.U. de asistență tehnică pe anul 1956 pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate.

Guvernul R.P.R. a fost reprezentat la această conferință de A. Moisescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R la Washington, care a arătat în declarația făcută la conferință că guvernul romîn va contribui la programul pe anul 1956, de ajutorare tehnică a țărilor slab dezvoltate, cu suma de 100.000 lei.

Dezbaterile din Camera Comunelor

LONDRA 28 (Agerpres). — TASS transmite: Timp de două zile în Camera Comunelor a Angliei s-au discutat amendamentele la bugetul pe exercițiul financiar 1955—1956, prezentate de ministrul de finanțe Butler. După cum s-a mai anunțat, în legătură cu dificultățile economice prin care trece Anglia, Butler a propus o serie de măsuri care duc la sporirea impozitelor, chiriilor, anularea alocațiilor pentru construcția de locuințe etc.

Cuvîntarea lui Butler a fost întreruptă de nenumărate ori de replici aspre ale opoziției laburiste, care este nevoită să țină seama de puternicele presiuni exercitate de sindicate, neliniștite de măsurile guvernului.

In cursul dezbaterilor care au avut loc apoi, măsurile financiare ale guvernului au fost criticate Attlee, liderul grupului laburist a declarat că singura consecință a amendamentelor la buget va fi înrăutățirea situației păturilor populației sărace și îndeosebi a păturilor mijlocii.

Gaitskell, fost ministru de finanțe în guvernul laburist, a subliniat că aceste măsuri nu vor rezolva dificultățile economice prin care trece Anglia.

DEZILUZII...

LONDRA 29 (Agerpres). — După cum transmite agenția Press Association, la 27 octombrie, ministrul comerțului al Angliei, Thorneycroft, a declarat următoarele în Camera comunelor: „Guvernul englez a comunicat Statelor Unite că este în cel mai înalt grad deziluzionat de recenta hotărîre privitoare la contractele în legătură cu construirea hidrocentralei „Chief Joseph Dam" și de majorarea tarifelor americane la biciclete". (După cum se știe guvernul S.U.A. a dat unor firme americane comenzile de utilaj pentru această hidrocentrală, deși firme engleze au oferit acest utilaj la prețuri mai scăzute—N.R.).

In continuare Thorneycroft a spus că „n-ar vrea să se pronunțe asupra felului în care aceasta va influența comerțul, dar este regretabil că aceste hotărîri sînt în vădită contradicție cu părerile exprimate de Statele Unite în aceste probleme".

Marea dramă a tineretului delicvent din S. U. A.

Relatările ziarului „Journal de Genève"

Presa din occident este tot mai alarmată de problema educației pe care o primește tineretul din S.U.A. în condițiile „modului de viață american". Ziarul burghez elvețian „Journal de Genève" din 16—17 octombrie a.c. publică, de pildă, un amplu articol referitor la situația tineretului american. Articolul este intitulat sugestiv: „America lui Eisenhower, marea dramă a tineretului delicvent".

Să punem ziarului amintit cîteva întrebări:

1. In ce proporție a crescut criminalitatea în rîndul tineretului american?

— *„Din 19 milioane de adolescenți americani, un milion are de-a face anual cu poliția. 435.000 sînt trimiși în fața tribunalelor. Anul trecut, în timp ce criminalitatea generală a crescut cu 1,9%, în rîndurile tinerilor de mai puțin de 18 ani ea a crescut cu 7,9% (cifre prezentate de F.B.I.) pentru următoarele categorii: asasinate, furturi de mașini, violuri, stupefiante, răniri, port ilegal de arme".*

2. In ce proporție consumă tineretul american stupefiante?

— *„In școli se organizează bande de gangsteri. Unii dintre tineri vînd colegilor lor barbiturice, țigări de hașiș și chiar morfină. Alții îi excrocheză pe cei slabi de sume importante de bani, sub pretextul „protejării" lor. Acei care refuză sînt bătuți în mod crud și rămîn o viață întreagă cu semne de pe urma acestei bătăi.*

In fiecare an, 25.000 copii fumează prima lor țigară de hașiș. Alții care nu și-o pot procura, se amețesc cu benzeudrină, un excitant pe care-l folosesc îndeosebi intelectualii cînd depun un efort extraordinar. Intr-un mare oraș din estul S.U.A., un băiat în vîrstă de 8 ani alimenta întreaga școală cu țigarete de hașiș".

3. Care sînt cele mai semnificative delicte comise în rîndul tineretului american?

— *„Dintre toate delictele comise de acești tineri cel mai semnificativ este desigur furtul de automobile. Din 225.000 mașini furate anual în S.U.A., indică F.B.I.-ul, 125.000, adică mai mult de jumătate, sînt furate de tineri care au mai puțin de 18 ani (față de 36.000 în 1950).*

Mașina le permite să scape de sub supravegherea părinților, prietenilor, vecinilor, să se oprească la un hotel și să dea o lovitură într-un oraș în care nu sînt cunoscuți.

In marile orașe ca New York, Chicago, New Orleans, Boston iau naștere adevărate armate în uniforme (bluze din piele pe care tinerii își fixează emblema, centuri cu o cataramă ascuțită ca o lamă și care folosește drept armă cu ocazia încăierărilor). Albi contra negri, porto-ricani contra evrei, iar de cele mai multe ori un cartier întreg împotriva altuia, o bandă împotriva celeilalte. La New York există peste o sută de asemenea bande. Fiecare bandă are armata sa auxiliară de fete care participă și ele la lupte. Fetele poartă cuțite, pistoale, bucăți de tuburi din plumb etc. pe care le ascund asupra lor în cazul în care sosește poliția deoarece un polițist bărbat nu are dreptul să percheziționeze o femeie.

Această brutalitate nu se oprește în pragul școlii sau casei părintești. Nu rareori se întîmplă ca un profesor care l-a criticat pe unul dintre acești vagabonzi să fie amenințat și uneori chiar bătut în stradă.

Anual fug de acasă 100.000 de adolescenți. Ei sînt însă imediat prinși și arestați și în majoritatea cazurilor (dacă părinții sînt divorțați sau nu vor să mai aibă grijă de ei) ajung în niște instituții unde devin și mai răi, datorită contactului cu tineri și mai vicioși".

4. Ce fac autoritățile, forurile educative?

— *„Adăugați la toate acestea exemplele permanente de sadism și violență care se desfășoară de dimineață pînă seara în fața ochilor lor: 40% din programele televiziunii pentru copii sînt consacrate poveștilor cu crime; cinematograful; „comicsurile", care furnizează tinerilor dornici de aventură elementele „crimei perfecte"; ziarele care prezintă toate detaliile sugestive însoțite de fotografii; absența unei discipline morale și intelectuale în familie și școală precum și indulgența autorităților. Din toate acestea vă puteți da seama de ce tineretul american este prost crescut.*

Nota Redacției

In realitate întrebările nu au fost puse ziarului genevez. Răspunsurile sînt însă fragmente din amintitul articol publicat de ziarul „Journal de Genève".

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

Desfășurarea primei ședințe

GENEVA 28 (Agerpres).

In ședința din 27 octombrie au făcut declarații A. Pinay, H. MacMillan, J. F. Dulles.

Aș vrea să limitez cuvîntul meu introductiv, a spus A. Pinay, la cîteva observații în legătură cu sarcinile care ni s-au încredințat și în legătură cu condițiile îndeplinirii lor. In primul rînd, trebuie să ne dăm seama de răspunderea ce ne revine. In nici un caz nu putem s-o uităm.

Conferința care a avut loc în iulie la Geneva s-a constituit un eveniment de însemnătate istorică primordială a generat în întreaga lume speranțe uriașe.

Șefii guvernelor care poartă răspunderea pentru destinele omenirii, pentru destinele sutelor de milioane de oameni, au proclamat că țelul lor comun este înlăturarea primejdiei folosirii forței armate.

Ei ne-au limitat la stabilirea acestui țel. Ei au elaborat directive care constituie o bază pentru lucrările noastre și stabilesc linia generală a eventualelor hotărîri. Ei ne-au însărcinat ca, călăuzindu-ne după aceste țeluri, să mergem înainte și să obținem rezultate favorabile. Noi nu putem să zămislim popoarele noastre, cu toții trebuie să le îndreptățim speranțele. Trebuie să manifestăm voința și năzuința sinceră spre acesta. Cum să obținem aceasta?

Cred că putem obține multe pe baza tezelor șefilor guvernelor. S-a stabilit un program limitat asupra unor probleme precise. La aceste probleme precise trebuie să răspundem precis, clar și concret.

In trecut, schimbul de păreri la Geneva la care participau reprezentanții guvernelor noastre se transforma foarte des într-o tribună de la care fiecare se adresa opiniei publice a celorlalte țări și adesea, toate acestea, aceste conferințe constau din monologuri. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a evita această ispită — ispita de a rosti cuvîntări lungi. O conferință, o ședință nu este un loc pentru monologuri în care fiecare să-și expună punctul de vedere. Aici trebuie să se vorbească în dialog pentru ca noi să stabilim contactele, pentru ca fiecare să caute să-l înțeleagă pe celălalt. Trebuie să ne străduim să găsim aici acel spirit al dialogului pe care aproape că l-am pierdut.

In prezent, firește, nu putem rezolva imediat toate problemele. Problemele acestea sînt uriașe și foarte importante. Totuși, cred că aceste probleme au fost formulate atît de limpede, încît în consultările noastre nu putem pierde linia de orientare. Stabilind acest fapt, nu trebuie să folosim discursurile pentru a ne ocupa de probleme care nu pot fi rezolvate.

Rezolvarea problemei dezarmării este o problemă foarte complexă, care necesită din partea noastră eforturi îndelungate. In acest domeniu putem cădea de acord asupra unor măsuri preliminare care ar trebui stabilite printr-o sinteză a propunerilor existente și care ar putea fi aplicate rapid și eficace. Pe de altă parte, este absolut limpede că nu sînt obstacole pentru rezolvarea imediată a problemei indicate în punctul 1 de pe ordinea de zi, adică problema „Securitatea europeană și Germania", pentru elaborarea planului de unificare a Germaniei și a unui sistem de securitate. Fără o astfel de rezolvare a problemei nu va fi cu putință unificarea cu succes a Germaniei. Aceasta nu înseamnă de fel că nu vor fi luate în considerație toate interesele legitime, după ce va fi luată o astfel de hotărîre.

Un al doilea moment important. Este necesar să fie create în lume condiții care să corespundă intereselor legale ale fiecăruia dintre noi. Realismul ne cere să luăm în considerație toate aspectele vieții reale, să nu închidem ochii în fața unor situații de fapt. In fine toate acestea interesele legitime ale fiecăruia, înseamnă a respecta esența acestor interese așa cum au fost ele concepute. Pacea și coexistența pașnică nu pot fi legate de nici un fel de manevre.

Iată gîndurile de care sîntem animați noi azi. In ceea ce ne privește, noi nu sîntem de acord cu filozofia pe care se bazează politica Uniunii Sovietice. Dar nu negăm fie dreptul Uniunii Sovietice și al altor popoare la această filozofie.

Dar noi nu intenționăm să transformăm diplomația într-o armă împotriva acestui drept. Considerăm că trebuie să realizăm o apropiere între cele două părți. Noi trebuie să ajungem la o destindere a relațiilor. De aceea guvernul Franței acordă o mare importanță punctului de pe ordinea de zi care se referă la dezvoltarea contactelor între popoare. Atît timp cît va exista o primejdie în Europa occidentală nu se va putea vorbi despre o Europă unificată din punctul de vedere al securității. Pe de altă parte, trebuie să ne asigurăm lărgirea contactelor economice și umane în diferite părți ale Europei. Se pot realiza progrese în crearea unei Europe unificate. Dar acest ideal este încă departe de noi.

In orice caz în acest sens guvernul francez își formulează și orientează politica sa în limitele impuse de actuala sciziune a Europei. Colaborarea este idealul nostru și nu pierdem speranța de a extinde acest ideal asupra întregii Europe.

Ne-am întrunit aici pentru a duce tratative, adică pentru a găsi împreună, ca parteneri egali în drepturi, soluții care ar corespunde intereselor fiecăruia. Dacă în ceea ce ne privește, noi nu sîntem dispuși să acceptăm să dăm tratative asupra elementelor fundamentale ale securității noastre și ale autoapărării noastre, noi trebuie să mergem însă cît mai departe în găsirea unor măsuri rezonabile care să ne permită să luăm în considerație interesele fiecăruia.

Răspunderea ce ne revine la aceste tratative ne cere din nou să renunțăm la soluțiile false, înșelătoare, adică acele soluții care camuflează cu mai multă sau mai puțină iscusință lipsa unei soluții, sau care se bazează pe neîncredere. Această chestiune este foarte importantă și de aceea trebuie să ținem seama de toate cerințele cinstei morale. Această cinste, probitate trebuie să fie pusă în slujba sentimentului nostru și sînt convins că noi vom obține rezultate favorabile.

In încheiere A. Pinay a propus ca sesiunea să trimită o telegramă președintelui Eisenhower.

Domnule președinte, a spus H. MacMillan, sînt foarte fericit că am posibilitatea să spun cîteva cuvinte înainte de a trece la lucrările conferinței noastre. Boala președintelui Eisenhower, de care a vorbit aici domnul președinte, a provocat cea mai profundă neliniște în întreaga Anglie, în întregul imperiu, deoarece poporul britanic a considerat această boală ca o lovitură personală, ca și cum președintele ar fi fost unul dintre ai săi. Cu toții ni-l închipuim pe președinte în rolul său dublu — ca mare conducător al nostru care ne-a dus la victorie și ca prieten permanent în anii de după război. Nu există om care să fie mai bine cunoscut în țara noastră, care să fie iubit nu numai de poporul britanic. De aceea, subscriu cu o profundă satisfacție la mesajul pe care ați propus să-l trimitem președintelui.

Nu cred că aș putea adăuga multe la declarația Dvs., la observațiile generale pe care le-ați făcut. Mă alătur în întregime la cele care au fost exprimate în linii generale la conferința de la Geneva în luna iulie, care a sădit noi speranțe în întreaga lume. Și pentru noi, care trecem la activitatea care ne-a fost încredințată de șefii celor patru guverne, următoarele cîteva săptămîni vor constitui nu numai o însuflețire, ci și o chemare. Noi trebuie să introducem în activitatea noastră un spirit de simpatie și de înțelegere reciprocă. Nu trebuie să ne pierdem prea mult de insuccesele temporare sau să deviem de la cheia care ne-o dau [illegible].

Trebuie să ținem seama de faptul că există prăpăstii considerabile între pozițiile puterilor occidentale și cele ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, dar credem că este necesar ca să se poată arunca o punte și noi tindem să realizăm acest lucru. Guvernul și poporul Marii Britanii — vorbesc în numele tuturor acelora care au rezultat fermitatea, la Commonwealth și față de Imperiu — doresc pacea. Nu există sacrificiu pe care ei să nu fie gata să-l facă pentru cauza păcii; ele nu doresc însă să sacrifice principiile pe care le consideră de importanță vitală pentru credința lor și pentru care au dat atît de mult.

J. Dulles, care a luat apoi cuvîntul, a declarat:

Domnule Președinte, domnilor miniștri,

Ne am întîlnit aci purtînd grea povară a răspunderii. In luna iulie, șefii guvernelor noastre au declarat aici că se preocupă pentru o pace trainică și pentru destinderea încordării internaționale. Pentru aceasta, noi trebuie să punem de acord vederile noastre asupra a trei probleme. In același timp, conferința șefilor guvernelor a relevat existența unor profunde divergențe asupra metodei realizării acestor scopuri. Problema constă în următoarele: fiecare din guvernele noastre recunoaște că situația actuală nu reprezintă o bază satisfăcătoare pentru o pace trainică. In același timp fiecare guvern se preocupă și se teme ca schimbările să nu-i submineze securitatea.

Acest lucru este absolut firesc. Incordarea existentă și lipsa încrederii au rădăcini adînci care nu pot fi atît de lesne smulse. Noi am ajuns la momentul critic cînd trebuie fie să mergem înainte să întreprindem cu sinceritate acțiuni în comun care vor restabili încrederea fie în caz contrar, viitorul ni numai că nu va [illegible] trecutul dar mai mult, va fi mai rău decît el. Punctul 3 de pe ordinea de zi ilustrează caracterul acestei probleme.

Trecem în primul rînd la problema Germaniei. Recunoaștem cu toții că divizarea Germaniei este o mare nedreptate și sursa lipsei de stabilitate. Cu toții sîntem de acord că Germania trebuie să fie restabilită pe baza unor alegeri libere. Dar pentru a obține o Germanie unificată în etapa actuală noi trebuie să fim convinși cu toții că această măsură nu va submina securitatea nimănui. Recunoscînd această necesitate, Statele Unite sînt gata să adere la asigurările, garanțiile legate de unificarea Germaniei, garanții care ar exclude posibilitatea reînvierii militarismului german. Aceste declarații mi se pare că țin seama de interesele legitime de securitate ale tuturora, inclusiv de interesele Uniunii Sovietice și ne convinge că nu se permite să recurgă rapid la realizarea unificării Germaniei care de mult ar fi trebuit să fie înfăptuită.

A doua chestiune este dezarmarea. Această chestiune creează o problemă similară. Toți recunoaștem că actualul nivel al armamentelor este o povară grea pentru diferite popoare și că armamentele trebuie să fie reduse nu numai ca o măsură de economie, ci și pentru că înarmarea destinată asigurării securității poate duce realmente la război. Nu ne putem aștepta ca vreunul dintre noi să-și reducă într-o măsură însemnată armamentele fără ca celălalt să procedeze la fel. De aceea, realizarea de succese cere nu numai ca noi să fim de acord cu necesitatea reducerii armamentelor, ci și asupra unei metode de control. Trebuie să existe o garanție că reducerea stabilită de comun acord va avea loc în mod efectiv. Fără această garanție nimeni dintre noi nu va considera că poate efectua limitarea și reducerea de comun acord a armamentelor. Iată de ce Statele Unite, Regatul Unit și Franța au subliniat atît de energic necesitatea unui sistem satisfăcător de inspecție și de control ca o condiție indispensabilă pentru o adevărată dezarmare. Propunerea lui Eisenhower privind schimbul de planuri și luarea de fotografii din avion trebuie să creeze o atmosferă care să ducă la succesul în acest domeniu.

Referindu-ne la punctul 3 — cu privire la dezvoltarea contactelor — sîntem cu toții de acord că lărgirea contactelor între noi ar putea contribui la dezvoltarea înțelegerii reciproce dar nu ne putem aștepta la luarea de măsuri imediate dacă vor fi ignorate în întregime, în această privință, o serie de considerente politice. Noi trebuie în primul rînd să ne ocupăm de problemele care nu sînt legate, pe de-o parte, nemijlocit de securitate dar care pe de altă parte ne vor aduce un folos reciproc.

Statele Unite participă la această conferință consacrată studierii cu răbdare a tuturor motivelor pentru a ajunge la rezolvarea acestei probleme. Sperăm că acest spirit va fi împărtășit și de alții. Noi vom avea puncte de vedere diferite asupra acestor probleme și vom încerca să ținem seama de ele și de interesele legitime ale Uniunii Sovietice. Aceste planuri referindu-se în primul rînd la unificarea Germaniei vor ține seama de starea de lucruri existentă, în așa fel încît să nu submineze actuala securitate ci pentru a o îmbunătăți și a înlătura sursele de instabilitate. De aceea sperăm că Uniunea Sovietică va studia aceste probleme cu seriozitate, așa cum ele o merită. Speranțele de care am vorbit aici sînt speranțele președintelui Eisenhower care se află cu gîndul alături de noi și prețuiește foarte mult grija dvs. pentru el. Chiar și în timpul bolii el a discutat de două ori problemele pe care le discutăm aici, iar ieri a făcut o declarație despre lucrările conferinței. Aș vrea să sugerez ca conferința noastră să ia ca un document o copie după această declarație. Cu toții ne dăm seama de faptul, după cum a spus președintele Eisenhower în declarația sa (citez), că evenimentele vor arăta dacă spiritul Genevei există cu adevărat și dacă el va duce la progresul pașnic pe care-l dorește întreaga lume.

Declarația făcută de V. M. Molotov

GENEVA 28 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M Molotov la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, la 27 octombrie 1955.

Domnule președinte, domnilor,

Actuala conferință a fost convocată în urma hotărîrii șefilor guvernelor celor patru puteri. Ea are ca scop discutarea problemelor prevăzute de directivele conferinței de la Geneva, elaborate de comun acord.

In prezent, toată lumea recunoaște marea importanță istorică a conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor, care a avut loc în iulie. Ea a servit cauzei destinderii încordării internaționale și, în primul rînd, destinderii încordării în relațiile dintre marile puteri. Ea a oglindit năzuința popoarelor spre încetarea așa-zisului război rece. Ea a întărit și mai mult voința popoarelor de a asigura o pace trainică și îndelungată. Ea a deschis de asemenea calea pentru o nouă examinare și rezolvare în comun a problemelor internaționale arzătoare, în spiritul înțelegerii reciproce și al respectării intereselor părților, în conformitate cu sarcinile asigurării păcii între popoare.

Guvernul sovietic dă o înaltă prețuire acestor rezultate pozitive ale lucrărilor conferinței șefilor guvernelor și contribuției importante aduse pentru succesul conferinței de președintele Eisenhower, primul ministru Eden și primul ministru Faure.

S-au făcut la un moment dat declarații în care s-a exprimat tendința de a se pune în umbră rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva. Nici astăzi nu se poate să nu se țină seama de acest lucru. Aceasta dovedește că în calea înfăptuirii sarcinilor conferinței de la Geneva există destule dificultăți. Totuși, noi credem că pe noi toți ne unește dorința de a întări rezultatele obținute la conferință și de a acționa pe baza lor.

Lucrările conferinței noastre vor fi urmărite cu atenție în toate țările. Milioane de oameni așteaptă ca această conferință să aibă drept urmare noi pași pe calea îmbunătățirii colaborării între state, pe calea destinderii continue a încordării internaționale și a întăririi păcii generale. Toate acestea ne impun nouă, participanților la conferință, anumite obligații. In perioada după conferința de la Geneva, guvernul U.R.S.S. a luat o serie de noi măsuri pentru a contribui la destinderea continuă în relațiile internaționale. Aceste măsuri au fost primite cu aprobare în întreaga lume.

Trebuie să menționez în primul rînd hotărîrea privitoare la reducerea forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni. Prin aceasta Uniunea Sovietică a demonstrat în practică dorința sa de a contribui activ la încetarea cursei înarmărilor, străduința sa spre micșorarea continuă a încordării internaționale. Se știe de asemenea că guvernele Poloniei, Cehoslovaciei, Romîniei, Ungariei, Bulgariei și Albaniei au redus și ele forțele armate.

Uniunea Sovietică a adoptat recent hotărîrea de a renunța înainte de termen la baza maritimă-militară Porkkala-Udd de pe teritoriul Finlandei. Această hotărîre a fost luată deși tratatul de pace cu Finlanda prevedea menținerea acestei baze maritime militare pînă în anul 1997. Astfel, anul acesta au fost lichidate cele două baze maritime militare sovietice de pe teritoriile altor state — atît baza maritimă militară Port Arthur de pe teritoriul Chinei, cît și baza maritimă militară de pe teritoriul Finlandei. Uniunea Sovietică nu mai are nici o bază militară în afara teritoriului ei. Aceste măsuri ale guvernului sovietic au făcut posibilă consolidarea și mai mult a relațiilor de prietenie cu aceste țări. Aceste măsuri au fost bine primite, ca un exemplu de rezolvare a problemei bazelor militare ale marilor puteri pe teritorii străine, această problemă arzătoare a vieții internaționale.

In perioada care a trecut de la conferința de la Geneva, Uniunea Sovietică a stabilit relații diplomatice cu Republica Federală Germană. A fost încheiat și a intrat în vigoare tratatul cu privire la relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Germană. Existența unor relații normale între Uniunea Sovietică și cele două state care există pe teritoriul Germaniei va contribui fără îndoială la slăbirea încordării internaționale în centrul Europei și va exercita o influență pozitivă asupra reglementării problemei germane.

Infăptuind toate aceste acțiuni și lărgind legăturile internaționale și colaborarea Uniunii Sovietice atît cu state din est cît și cu state din vest, guvernul sovietic pornește de la faptul că în viața internațională vorbele trebuie întărite prin fapte, că nu este cazul de a se opri în fața problemelor încă nerezolvate, ci de a se merge înainte pas cu pas, pregătind condițiile pentru rezolvarea altor probleme mai dificile.

Măsurile luate de Uniunea Sovietică au arătat în mod evident că există mari posibilități încă nefolosite pentru destinderea continuă a încordării internaționale, ținînd seama desigur de faptul că toate statele — și în primul rînd marile puteri — vor acționa în spiritul Genevei. Din păcate aceste posibilități nu sînt nici pe departe folosite de toți.

In fața conferinței noastre stă sarcina de a continua cele bune începute la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor. Aceasta determină sarcinile noastre fundamentale.

Șefii guvernelor ne-au însărcinat să discutăm următoarele probleme:

1. — Securitatea europeană și Germania;
2. — Dezarmarea;
3. — Dezvoltarea contactelor între Răsărit și Apus.

Marea însemnătate a problemei **„Securitatea europeană și Germania"** a fost relevată în unanimitate de șefii guvernelor celor patru puteri — N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. Eisenhower, președintele S.U.A., A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, E. Faure, primul ministru al Franței.

Aceasta este ușor de înțeles deoarece atît primul cît și cel de al doilea război mondial au început în Europa. Aceste războaie dezlănțuite de Germania militaristă au cauzat popoarelor europene nenumărate dezastre și distrugeri, ale căror consecințe n-au fost înlăturate nici pînă în ziua de azi. Deosebit de multe lipsuri au avut de suportat popoarele Uniunii Sovietice, precum și popoarele Poloniei, Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Franței, Belgiei și altor țări europene, care au fost atacate de militarismul german. Știm că și poporul german, care a plătit scump politica aventurilor războinice dusă de cercurile militariste agresive din Germania a suferit destule jertfe de pe urma acestor războaie.

Ținînd seama de această experiență istorică, precum și de necesitatea de a se crea anumite garanții pentru coexistența pașnică și liniștită a statelor europene, trebuie să depunem toate eforturile pentru a obține succese în rezolvarea sarcinilor asigurării securității în Europa, în care sînt vital interesate toate popoarele europene.

In luna iulie, la conferința de la Geneva, guvernul sovietic a făcut propunerile sale în această problemă. Este neîndoielnic că realizarea unui acord corespunzător ar contribui cel mai bine la întărirea păcii și securității europene.

Guvernul sovietic a propus să se încheie un tratat general european de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene interesate și a Statelor Unite ale Americii. Șefii guvernelor au adoptat hotărîrea de a prezenta spre examinare miniștrilor Afacerilor Externe proiectul de tratat propus de noi. La examinarea acestei probleme, delegația sovietică va prezenta argumentele sale în sprijinul propunerilor menționate.

Trebuie însă să se spună chiar de pe acum că principala piedică în calea asigurării securității în Europa este existența grupărilor militare. Inceputul creării acestor grupări l-a constituit blocul Atlanticului de nord. Aceste grupări opun unele țări, altora și stimulează cursa înarmărilor. Ele agravează primejdia unui nou război.

Uniunea Sovietică este pentru lichidarea grupărilor militare. Dacă dintr-un considerent sau altul acest lucru nu poate să fie realizat imediat, în acest caz noi propunem ca aceasta să se facă treptat, pregătind însă de pe acum calea spre lichidarea tuturor blocurilor și grupărilor militare. Toate măsurile îndreptate spre micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii între state, corespund acestor scopuri.

Tocmai în legătură cu problema securității europene care este principala problemă ce stă în fața popoarelor Europei trebuie să examinăm și problema Germaniei, subordonată acesteia. Uniunea Sovietică a fost și rămîne adeptă a reglementării problemei germane în conformitate cu interesele securității europene și ale restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Noi am pornit de la premiza că în rezolvarea problemei germane trebuie să se creeze garanții sigure că militarismul german nu va mai reînvia și nu va amenința pacea și liniștea popoarelor Europei. Numai o asemenea rezolvare a problemei restabilirii unității Germaniei corespunde intereselor popoarelor Europei și intereselor poporului german însuși.

De aici reiese că în examinarea problemei germane se ridică inevitabil problema căii de dezvoltare a Germaniei unificate — calea transformării Germaniei într-un stat militarist, inclus, în afară de aceasta, în grupările militare ale puterilor occidentale, sau calea dezvoltării ei ca stat iubitor de pace și democrat, care să nu participe la nici un bloc militar și care să colaboreze cu celelalte state la consolidarea păcii.

In prezent, cînd pe baza acordurilor de la Paris se înfăptuiește în mod practic remilitarizarea Germaniei occidentale, care este inclusă deja în grupările militare ale puterilor occidentale, sînt create noi obstacole în calea rezolvării problemei germane.

Date fiind condițiile existente, rezolvarea necesară poate fi realizată numai treptat, pe calea micșorării încordării internaționale în Europa, creîndu-se un sistem trainic de securitate colectivă, pe baza apropierii și stabilirii colaborării între cele două părți ale Germaniei.

In ultima vreme se spune că atît asigurarea securității în Europa cît și rezolvarea problemei germane trebuie înfăptuite pe etape. Această idee nu trebuie respinsă dacă ea va servi scopurilor asigurării reale a securității europene și restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democrate. Acestor scopuri nu le-ar corespunde însă o rezolvare a problemei germane care, sub steagul unificării pe etape a Germaniei, ar duce la restabilirea pe etape a militarismului în întreaga Germanie. Cu refacerea militarismului german nu putem fi de acord, indiferent dacă ar fi vorba ca el să se refacă dintr-odată sau pe etape.

Pe de altă parte, în actualele condiții, cînd există două state germane cu orînduiri sociale diferite, o soluție în problema germană nu poate fi căutată în dauna intereselor unei părți a Germaniei sau a alteia, în dauna cuceririlor sociale ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, care au o însemnătate uriașă pentru întregul popor german. Ar fi cu totul nereal să se încerce înfăptuirea unificării Germaniei pe calea contopirii mecanice a celor două părți ale ei.

In această privință noi nu putem să nu pornim de la premiza că rezolvarea problemei germane este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși. Sarcina noastră este de a-i sprijini în această acțiune și nu de a le impune diferite planuri proprii.

Problema cea mai importantă a conferinței noastre, a cărei rezolvare pozitivă o așteaptă toate popoarele, este problema dezarmării. Popoarele apreciază așa cum se cuvine cursa înarmărilor care se desfășoară în prezent, considerînd-o ca una din cauzele principale ale încordării existente și ale neîncrederii în relațiile dintre state. Cursa înarmărilor sustrage construcției pașnice o cantitate uriașă de forțe și mijloace, aruncă pe umerii popoarelor povara tot mai grea a impozitelor și a prețurilor crescînde. Acest lucru ar trebui să nu fie subapreciat de nimeni. Popoarele sînt interesate ca mijloacele care se cheltuiesc în prezent pentru cursa înarmărilor să fie folosite pentru ridicarea bunăstării oamenilor, pentru acordarea de ajutor țărilor și regiunilor slab dezvoltate.

Principala sarcină în examinarea problemei dezarmării este de a găsi o cale spre încetarea cursei înarmărilor, spre reducerea efectivului umflat al forțelor armate ale statelor — al armatei, flotei maritime militare, aviației militare, precum și spre interzicerea armei atomice și spre eliberarea omenirii de primejdia războiului atomic. Rezolvarea acestei sarcini este posibilă numai cu condiția reducerii substanțiale a armamentelor, în primul rînd de către marile puteri, și prin luarea unor măsuri îndreptate spre interzicerea armei atomice, pentru ca această măreață realizare a minții omenești și tehnicii — descoperirea mijloacelor de folosire a energiei atomice — să fie îndreptată numai spre nevoile pașnice. Este de la sine înțeles că pentru luarea unor măsuri în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice este necesar un riguros control internațional și o organizare eficace a inspecției. Ar fi totuși neconvingător să se vorbească de control și inspecție și în același timp să se continue cursa înarmărilor, să se creeze stocuri de bombe atomice și cu hidrogen, să se umfle bugetele militare.

După cum se știe, guvernul sovietic a făcut la 10 mai a.c. propunerile sale amănunțit elaborate cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. In acțiunile sale ulterioare, guvernul sovietic a ținut seama de considerentele puterilor occidentale îndreptate spre același țel al înfăptuirii dezarmării. Se poate spune că într-o serie de probleme importante ale dezarmării — nivelul armamentelor și forțelor armate, ordinea și termenele interzicerii armei atomice, cîteva aspecte importante ale controlului internațional în acest domeniu — între U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța s-a realizat în prezent într-o măsură însemnată o înțelegere. Trebuie să menționăm că schimbul de scrisori dintre președintele S.U.A., D. Eisenhower și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a contribuit la clarificarea poziției celor două părți în unele aspecte importante ale problemei dezarmării.

Problema dezarmării cere luarea de măsuri practice, impune luarea de hotărîri. Delegația sovietică este gata să sprijine toate propunerile care vor contribui la încetarea cursei înarmărilor, care vor urni din loc problema dezarmării.

Guvernul sovietic acordă o mare însemnătate discutării la actuala conferință și a problemei contactelor între est și vest care contribuie la dezvoltarea colaborării internaționale și la o mai bună înțelegere reciprocă.

Noi înțelegem că dezvoltarea contactelor între vest și est va fi fructuoasă atunci cînd ea va avea o bază economică solidă și se va sprijini pe dezvoltarea nestingherită a comerțului internațional. Această dezvoltare este împiedicată în prezent de discriminările ce se practică în comerțul internațional, de încălcarea relațiilor normale în domeniul creditului și de alte măsuri artificiale care împiedică colaborarea internațională.

Ar fi de dorit să ajungem de asemenea la un acord asupra măsurilor privitoare la dezvoltarea relațiilor internaționale în domeniul culturii, științei, tehnicii și la dezvoltarea turismului și, totodată la schimbul de experiență în industrie, agricultură și comerț. Credem că există mari posibilități pentru dezvoltarea acestor relații internaționale.

In încheiere, îngăduiți-mi să exprim speranța că conferința noastră se va desfășura în același spirit al năzuinței spre înțelegere și al hotărîrii de a colabora care a domnit la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor și care a contribuit la cauza micșorării încordării internaționale și la întărirea păcii. Urmînd această cale vom obține rezultate pozitive care corespund năzuințelor popoarelor noastre.

Agențiile de presă comunică din:

MOSCOVA. Adunarea Populară a R. P. Bulgaria a invitat o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. să viziteze R. P. Bulgaria. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a acceptat invitația și a desemnat componența delegației.

BERLIN. La 28 octombrie ziarele au publicat comunicatul cu privire la cea de a 25-a plenară a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania care a avut loc între 24 și 27 octombrie.

Plenara C.C. al P.S.U.G. a hotărît:

1. Să aprobe rapoartele tovarășilor W. Ulbricht, O. Grotewohl și K. Schirdewan.
2. Să convoace cea de a treia conferință a partidului la sfîrșitul lunii martie 1956.

Plenara a adoptat rezoluția „Cu privire la noua situație și politica P.S.U.G. (despre pregătirea celei de a treia conferințe a partidului").

PARIS. După cum relatează agenția France Presse, guvernul Faure a primit votul de încredere cerut Adunării Naționale Franceze în cursul dimineții de astăzi. Pentru moțiunea de încredere în guvern s-au pronunțat 271 deputați, iar împotriva acestei moțiuni s-au pronunțat 259 de deputați.

MOSCOVA. Răspunzînd invitației președintelui Consiliului pentru problemele bisericii ortodoxe ruse de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., G. G. Karpov, la 27 octombrie a sosit la Moscova academicianul Petre Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor al Republicii Populare Romîne, cu soția.

GENEVA. — Agenția Reuter anunță că la 28 octombrie la Geneva s-au întîlnit H. McMillan, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii și J. Dulles, secretar de stat al S.U.A. Potrivit agenției cei doi miniștri s-au întîlnit „pentru a discuta situația critică din Orientul Mijlociu".

VARȘOVIA. In porturile Gdynia și Gdansk s-au reîntors noi grupuri de repatriați polonezi, care au venit din Marea Britanie și Belgia.

PRAGA. In orașul Decin (R. Cehoslovacă) a sosit un nou grup de 90 de cetățeni cehoslovaci care s-au reîntors în patrie în cadrul prevederilor decretului de amnistie semnat de președintele Republicii Cehoslovace la 9 mai 1955.

CAIRO. La 27 octombrie a sosit la Cairo generalul Șukat Suhair, șeful statului major al armatei siriene.

Un purtător de cuvînt al ambasadei siriene a declarat ziariștilor că generalul va discuta cu autoritățile militare egiptene probleme legate de pactul egipteano-sirian.

PEKIN. Postul de radio Tokio a anunțat că în ziua de 27 octombrie au început manevrele forțelor maritime militare de „autoapărare" ale Japoniei.

PEKIN. La 27 octombrie, președintele Mao Țze-dun a primit delegația cineaștilor indieni în frunte cu P. R. Kapoor și B. N. Sircar. La primire au fost de față premierul Ciu En-lai, vicepremierul Cen I, precum și alți membri ai guvernului central popular și reprezentanți ai vieții publice și culturale.

MOSCOVA. Un număr de peste 170 de turiști sovietici din Moscova, Leningrad, Minsk, au părăsit Moscova plecînd cu un tren special spre Iugoslavia. La Kiev, la grupul de turiști s-au mai alăturat încă 30 de persoane.

DAMASC. După cum relatează agenția France Presse la 27 octombrie mai multe avioane americane au zburat deasupra teritoriului sirian, violînd spațiul aerian al Siriei.

VARȘOVIA. — La Varșovia a sosit o delegație guvernamentală iugoslavă condusă de N. Mincev, membru al Vecei Executive Federative a Iugoslaviei. Delegația va duce tratative în legătură cu problemele economice care interesează ambele țări și în primul rînd în legătură cu schimbul de mărfuri pe 1956.

Conferința de presă de la Praga a locțiitorului ministrului Armatei al Egiptului

PRAGA 28 (Agerpres). — CETEKA transmite: Hasan Ragab, locțiitor al ministrului Armatei al Egiptului, care se află în Cehoslovacia, a convocat la Praga o conferință de presă la care a declarat următoarele:

Am mai fost în Cehoslovacia acum doi ani, în calitate de șef al unei misiuni egiptene neoficiale.

Aș vrea să subliniez că astăzi sînt uimit de uriașul progres realizat într-un termen atît de scurt. Acest progres se constată în toate ramurile economiei naționale cehoslovace, mai ales în industria grea care, în epoca noastră, este principala temelie a economiei naționale.

Cehoslovacia și Egiptul, a spus Ragab, oferă un exemplu modest, dar practic, care ar putea fi urmat de multe țări — un exemplu de coexistență și de înțelegere reciprocă. Relațiile noastre arată în mod limpede că coexistența și înțelegerea reciprocă sînt pe deplin posibile.

Răspunzînd la o întrebare ce i s-a pus, Ragab a subliniat că Egiptul consideră avantajos să întrețină relații comerciale cu Cehoslovacia și cu alte țări de democrație populară, deoarece aceste relații sînt bazate pe principiul egalității în drepturi.

In continuare Hasan Ragab a spus că Egiptul s-a adresat nu odată multor țări din Europa, cerîndu-le să-i vîndă armament.

Dar multe din aceste țări au propus condiții pe care guvernul egiptean le consideră înjositoare pentru țară, pentru popor. Numai Cehoslovacia, a subliniat Ragab, a propus condiții acceptabile.

1000 studenți din Atena au manifestat împotriva stăpînirii britanice în Cipru

ATENA 28 (Agerpres). — In ciuda măsurilor excepționale luate de poliție, 1 000 de studenți au manifestat joi pe străzile Atenei, cerînd alipirea Ciprului la Grecia și purtînd pancarte cu lozinci antibritanice. Poliția a încercat să împrăștie manifestația, arestînd mai mulți participanți.

La Limasol (Cipru) a avut loc o grevă de 24 de ore în semn de protest împotriva prelungirii stării excepționale decretată în oraș de autoritățile militare britanice. Pe străzile din Limasol a avut loc o mare manifestație a membrilor sindicatelor, cărora li s-au alăturat 500 de studenți. Manifestanții au smuls drapelul britanic de pe o clădire, înlocuindu-l cu drapelul grec. Au fost operate cîteva arestări.

Vizita ziariștilor sovietici în S. U. A.

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite: Ziariștii sovietici care se află în S.U.A. au vizitat orașul Salt Lake City (capitala statului Utah). Ei au fost primiți de Bracken Lee, guvernatorul statului Utah. In timpul convorbirii el a exprimat urarea ca popoarele american și sovietic să găsească modalitățile de a reglementa relațiile cu condiția neamestecului reciproc în treburile interne.

Ziariștii sovietici au asistat la un concert dat de cunoscutul organist Darley.

Ei au vizitat „Muzeul pionierilor" — muzeul primilor coloniști ai statului Utah, — și au avut o convorbire cu McKay, capul bisericii mormonilor.

Presa locală publică informații și fotografii în legătură cu călătoria ziariștilor sovietici.

Spectacolele de azi

TEATRE: RIGOLETTO — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; ANA LUGOJANA — Teatrul de stat de operetă; PLATON KRECET — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); DOAMNA NEVAZUTA — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); DOAMNA CALAFOVA — Teatrul Municipal; MAȘENKA — Teatrul Armatei (sala Magheru); MINCINOSUL — Studioul actorului de film „C. Nottara" (sala Libertatea); HOȚII — Teatrul Tineretului: CALATORIE PE NOTE (orele 16) — CER CUVÎNTUL (orele 20): Ansamblul de Estradă al R.P.R.; TANIA — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; ARENA CURAJULUI — Circul de stat.

CINEMATOGRAFE: ROMEO ȘI JULIETTA — Patria București, Infrățirea între popoare, 1 Mai; ARLBERG EXPRES și BUCUREȘTI ORAȘ ÎNFLORIT — Magheru, Elena Pavel; SOLDATUL IVAN BROVKIN și LACATUL MINUNE — Republica; FANTOMELE PARASESC PISCURILE — I. C. Frimu, Flacăra, N. Bălcescu; CRAINQUEBILLE — Filimon Sîrbu, Lumina, Miorița, Libertății; INDONEZIA — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, TIRGUL INTERNAȚIONAL DIN DAMASC, MECIUL R.P.R. BELGIA, ZIUA AVIAȚIEI, LACATUL MINUNE — Timpuri Noi; PRINȚESA MARY — Central, Gh. Doja; CADEREA EMIRATULUI — Victoria, Al. Sahia; CADAVRUL VIII — Tineretului; SUB STEAUA FRIGIANA — Al. Popov; O NOAPTE DE AMINTIRI — 8 Martie; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Vasile Roaită, T. Vladimirescu, M. Eminescu; ALTURA — Cultural; ORDINUL ANNA — Unirea; FRONA — C. David; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Arta; VASSA JELEZNOVA — Munca; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Carpați; NUNTA — Moșilor; MELODIA PIERDUTA — 23 August, Volga; LUMINA FARULUI — Donca Simo; PUTEREA DRAGOSTEI — Ilie Pintilie, Boleslaw Bierut; IN ZORI DE ZI — Popular.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.86.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52